Verified

திருமம் 12, 15, 17

25

Elang

Elangovan

டா. இளங்கோவன்

759. மகேந்திரவர்மன்

759. மகேந்திரவர்மன்

verified

சிற்பம்

சிற்பம் [illegible]

உ

289

Dr. [illegible]

759. மருந்துசெய்முறை

உ

759. மருந்து செய்முறை

எடுத்த தேதி : 4.4.94

முடித்த தேதி : 2.5.94

படியெடுத்தவர் : த. லட்சுமி.

மொத்த பக்கங்கள் : ௬௩.

பொருளடக்கம்

759. மருந்து செய்முறை

நீ·ணசி

சுல: . . . .

. . . .

நேரமென்ற சதாசிவத்தின் மேலே கேளு
தியான மண்டலந்தான் நாகோண மாகும்
ஆமென்ற . . . . நாகோணத்தில்
வைத்திடுவா யயகாரமோடு சவ்வுந் தானே
காமென்ற மலமறுக்கு மக்கினிமண்ட லத்தில்
கண்டிப்பு . . . . தானே

14

கேளலனே வாயுவது அக்கித் தானாம்
கொன்றிறந்து அமுர்தமது கலந்து பாயும்
கேளான அமிர்தமுண்டால் காயம்பல மாகும்
போச்சுதடா நரைதிரைய அதுவை யாச்சு
அலலனே வெந்தைதாரு பாண்டரந் தானும்
மறைக்குமோ நீருக்கு மதுபோ லப்பா
நிலவதே யத்தியான முண்டு முண்டு
நிட்சயமாய் சமாதிக்குள் நிலைக்கி தானே

15

நிலையான தன்னுக்குள்ளப்பா மண்டலத்துக் கப்பால்
நேரான சூரியமண்ட லத்தைக் கேளு
நிலையான வாந்துவாடு உகார மடைப்பு
ஆ. செவாப்பாய் சூரியனோ கோடி காந்தி
மாலையாமல் வாயுவதற் சேர்ந்து தானார்
மைந்தனே உன்றுடலின் பிரகாச சத்தை
கலையான சூரியனைப் போலந்தி ரேகம்
கலமஉங்க ளெல்லையடா காறுங் காணே 16

காறுகின்ற சூரிய மண்டலத்துக் கப்பால்
கலைமதியாஞ் சந்திரன் மண்டலத்தைக் கேளு
தோறுகின்ற சோதியடா மஉள வாடு
சொல்லுது சொல்லுகிறே நிங்களை நானே
பேணியே செவந்திடவே சோதி கோடி
பிரகாசமடா கிரங்கான பெருமை பேசார்
ஆறுவங் கலந்துதடா அரூபா ரூபம்
அதைரங்கள் தயட மறையக் கேளே 17

கேளப்பா ஓங்கார மதின்மேல் நிக்கும்
கோடி ..... சேர்ந்து நின்றிருந்து மதிலே
நாளப்பா சக்கரத்தா ஐவருந்தா னதிலே
நலமான ஆத்துமாவும் சிவகலை யதிலே
வேளப்பா அமைன்று தியானஞ் செய்திடலே ..
5.அ. உதித்தான ரவியின்ன மற்றுப் போச்சு
சூளப்பா பிரவியது யாங்வளவே யாச்சு
தூங்குகின்ற பூரணத்தைக் கொள்ளப் போட 18

போமென்ற பூரணமும் யாதுவே யாச்சு
பூரணமாம் சூட்சத்தை சொல்லக் கேளு
தாமென்ற அகாரமதினு கார மாட்டு
தானத்துநின்ற ஓங்காரஞ் சத்திக் காட்டி
வாமென்ற அதின்கீழே மகார மாட்டு
மகாரத்தின் நடுவேயா அகாரத் துள்ளே
ஆமென்ற ரீங்காரம் நடுவே யட்டு
ஐயாவே சூளமட்டு சுனங்கு வங்கே 19

வங்கென்று யாருமறியும் வைத்தா யானால்
வைந்தனே சூட்சமது வேக சூட்சம்
பங்கென்ற பூரணமும் யாதுவே யாச்சு
மகாரமென்ற மந்திரமும் யாதுவே யாச்சு
தங்குமே காவத்தரமு யாதுவே யாச்சு

அஞ்சுமஞ் சாவத்தரமு யாதுவே யாச்சு
ஆதியென்ற மூன்றெழுத்து யாதுவே யாச்சே 20

ஆ. ஆச்சடா சிவதீட்சை யாதனுக் குள்ளே
அண்டமண்டத்தே சராசரமெல்லா மாதனுக் குள்ளே
போச்சுதடா இன்றுமல்லை யாதனை யல்லோ
பெரியோர்கள் அறையாமல் மறைத்தா ரையா
வாச்சுடா வன்பூத யாதனுக் குள்ளே
மதாரவாயா வாதுவு யாதனுக் குள்ளே
காச்சடா அண்டமொடு புவன மெல்லாம்
காலந்துநின்ற அவதத்தினை கண்டு சொல்ல 21

கண்டுகொள்ளு மவ்வெழுத்தைக் கண்ட பேர்க்கு
கர்ப்பமாந்திராய உளைகளெல்லாங் காணலாகும்
கண்டுகொள்ளு மவ்வெழுத்தை ஆதா ரத்தில்
கட்டாக வைத்துடனே வாசி யேறும்
கண்டுகொள்ளு மவ்வெழுத்தை பெரியோ ரெல்லாம்
காட்டினார் நூல்தோறுங் காண லென்றே

22

காணாது ஆறுமல்ல வொன்று மல்ல
கருதிப்பா ரவஸ்தமல்ல கருதிச் சொல்ல
நோணாது உருவென்றும் ரூபா ரூபம்
6அ. துலங்கிநின்ற ஆதாரத்தைச் சொல்லி மாட்டேன்
கோணாதே நின்றவரை குருவை காண்பார்
திருக்காணார் ஆணைக்கண்ட குருடர்கள் —
ஆனான் ஆதார தீட்சை யாருமப்
பாரத்தில் நின்றதொரு வாகுஞ் சொன்னேன்

23

ஆறாறு பன்னிரண்டு நாலுஞ் சொல்லி
அதின்நாற்கு மட்சரமுஞ் சக்கரமுஞ் சொல்லி
யாறாது வாசியது மெத்தவுஞ் சொல்லி
யேகாட்சரமும் ஆதாரமும் மருந்துங் காட்டி
ஊறாத கருவையெல்லாம் ஊறினே னான்
ஊத்தநின்ற யடமகதான் கிளர்ந்துப் பாரு
தேறாத பேர்க்குந் தேருந் தேறுந்
சிரங்குவங்கி ஆதாரத்தின் திறந்தான் காணே

24

திரமாக சிவதீட்சை யாதுவாக யதாக
செய்குரேன் சிவதீட்சை பதினொன் றுந்தான்
கரவாக காந்ததொரு பாலபோ லப்பா
காசினியோற் பாமுக்கவென்று கருவைச் சொன்னேன்
மாறவாதே நீகேளு அம் உம்சிவாய நமவென்று
ஆ: வாசத்துவாய் முதல்தீட்சை மருவக் காணும்
நீறவாக அம்உம்மவ்வும் நமசிவாய மென்று
நிகழ்த்துவாய் ரெண்டாந் தீட்சை நேரே 25
நேராக மூன்றாந் தீட்சை கேளு
நிச்சயமாம் உம் அம் சிவசி வாயா
வேறான நமவென்று செபித்தா யானால்
வெத்தியடா மூன்றான தீட்சை யாச்சு
பாராயிநீ னாலாந் தீட்சை கேளு
பகருவேன் சிவாயநமா நமஉ யென்று
சீராக செபித்துவாய் அஞ்சாந் தீட்சை
செப்பாதிரேன் நன்றாக தெளிந்து கொள்ளே 26
தெளிவாக அஞ்சாந் தீட்சை கேளு
சிவசிவா அம்உம்மும் அய்யோ மென்று
நிளவாக செபித்திடவே ஆறாந் தீட்சை
நவாதுகிரேன் அம்அம் உம்மும் நமசிவாய
குளவாக நமவென்று - ~~[illegible]~~ - -
7.அ. உறுவேன் யெட்டான தீட்சை மார்க்கம்
மெலிதான கிலியும் நமசிவாய அம் நமவென்
றொத்துவது யெட்டாந் தீட்சை தயன்னே 27

யென்னவே ஒமஅய்யும் சிவா அங்கிஷா
யாவைன்றுதான் சொந்தருவா யெட்டாந் தீட்சை
பன்னவே ஒன்பதாந் தீட்சை கேளு
பாரவான சிவாயநம அங் உங் ஒமென்
உன்னவே ஒதிடவே பத்தாந் தீட்சை
உரைத்தருவா யதினொன்றாந் தீட்சை யோத
சொன்னேநான் மூன்மவுன யோக தீட்சை
சூட்சனென் சூரணத்தை சுகப்புந்தி பாரே
௨௮

பாரப்பா யந்தீட்சை பதினொன் றுந்தான்
பாவான ஆதாரம் பன்னி ரெண்டும்
நேரப்பா ஒவ்வொன்றுக்கு ஒன்றா தீட்சை
நிறுத்தியே ஆதாரம் நினைத்துப் பாரு
சீரப்பா பனிரெண்டுக்கு ஒருதீட் சைத்தான்
செப்பனேன் சூரணத்தற் செப்பனேன் யான்
நாரப்பா தீட்சையொன்றுக் காதார மென்று
ஒன்றொன்றின் தீட்சையொன்று அளித்துப் பாரே
௨௯

அருத்தமாயி சத்தியுட தீட்சைபதி னொன்று
ஆ மறையுரேன் உம் அம்மமாரயும் அய்யும் ஒமென்று
வாசந்தவே வாலையுட தீட்சை யாச்சு
வாசையா யீரண்டாந் தீட்சை கேளு
பருந்தநாகு யம்நம் ஆம் றம் அம் உம் ஒமென்று
பாவாக ஒதிடவே பலக்கும் சித்தி
யெருந்தான மூன்றாந் தீட்சை கேளு
யிாமஆம் அம்மம் ஒமென் றோதே 30

ஆதவே நாலாந் தீட்சை கேளு
உம.மம. அம.யிறியும் ஐம்மென் றோது
சீதமா அஞ்சான தீட்சை கேளு
கிலியும் யோமவமம். அம்அய்யுமென்று ஊறுமையாக
வேதமா மாறான தீட்சை கேளு
உலங்கவே ஆம்வம்றீம் உருமாய்க் காணே
நீதமா மேலாந் தீட்சை கேளு
நிலைத்ததொரு மறீமவம் அய்யு மென்றே 31
யென்றுநீ யெட்டாந் தீட்சை கேளு
யியம்புவாய் சவ்வும் அவ்வும்.வம ஆமென்று
நின்றுநீ ஒன்பதாந் தீட்சை கேளு
8.9. நமமம. சிமவமஅய்யும் ஆமென்று நவமாய்த்தானே
அன்றுநீ பத்தான தீட்சை கேளு
உமமம சமறிம ஆமென்றுவமமம் தானே
தோன்றவே தீட்சைபத்தும் தேவி சூத்திரம்
திசைதீட்சை தயாபரனைத் தெளிந்து பாரே 32
பாரேன் திளைறாந் தீட்சை கேளு
பகருவேன் ஆமறீம் சிமமவ் யென்று
சூறேன்கே சூரணமா மேக தீட்சை
சூட்டினேன் நாதார தீட்சை புள்ளை
தேரேன்றேன சூரணமாம் ஓராவ தீட்சை
நிகத்தினே இன்னுகொள்ளு அனேக மாக
திறேன்கேன் தீட்சை பத்துமா றாத்தும்
திறமாக ஒன்றுக்கு அதேது மொன்றே 33

வருஷமாந் திசைவருட மார்தான் செய்வார்
வைசாந்தலே சித்தரொடு முனிவர் செய்வ
பாசமா மூலசந்தி யுள்ள பேர்கள்
பந்தமெச்சி. அலைவார் கருறைக்க மாட்டார்
நாசமா யுரைத்தாலும் குருக் காணாது
சொல்லுதற்கு உரைப்பார்கள் நூல்க் காணாது
மாசமாய்க் கோர்வைநூல் கிட்டா அட்டார்
போக்கென்ன ஆசையென்ன பொய்ய தாமே 34

ஆ. பொய்யா யிருக்கவென்றா யின்னால் வேறும்
சகமாய் திட்சைக்கும் யோகந் தங்கும்
மெய்யான கற்பமுதல் காய சித்தி
வருதான வாதவாதை குளிகை சித்தி
கைய்யான கைமுறைகள் வாத திட்சை
கருவான மறைப்பெற்ற சவுக்காரப் போக்கு
உய்யாமல் நூல்களிலே ஆரத்த பாக
மௌனியாமல் யெடுத்துரைத்தே யுண்மை தாமே 35

உண்மையா யின்னால் தான்கெட்டா தோராத
மூலத்தில் மாணடர்தா னுள்ளப் போனார்
தன்மையா யின்னாலையார் கொடுக்கப் போறார்
சாத்திரந்தான் மெத்தவுண்டு சமுசயந் தீராது
வெண்மையாய்ச் சட்டமுனி திட்சையாகு நூலும்
விளம்பினார் வெளியாக வென்று மூன்று
அன்மையாய் கிளித்தாரே அய்யோ அயோ
அல்லாமல் யின்னமொரு அகமில் கேளே 36

அகமங்கள் பாருமுன்னே நவசித் தாதி
அதின்பிறகு நவகோடி கோடா கோடி
பாகமுட நச்சுதென்று பேசிக் கொண்டு
பரமசிவன் சாபமிடா பாவந் தார்கள்
9அ. யேகமாய்ச் சாபமிட்டோம் விரமத் துக்கு
யியல்பான அட்சரங்கள் தீட்சை மார்க்கம்
மோகமா யுயிர்களைத் தான்வாங்கிப் போட்டோம்
போட்டதினால் நூல்களெல்லாம் பொய்யாய்ப் போச்சு 37

போச்சுதென்று மனையாமல் சிவனுந் தாரம்
ஆட்டியே கேட்டனா ளிந்த நூலி
லாச்சுதென்று மறைத்ததெல்லா மருளிச் செய்தேன்
அராகரா சாபங்கள் நிவர்த்தி செய்தேன்
நீச்சுதென்று போகாமல் முறைதப் பாமல்
முன்னேதோ பின்னேதோ வென்றெண் ணாமல்
காச்சுதேறு காச்சிவட்டே நூலைத் தன்னை
கண்டவர்க்கு யின்றுதான் சித்திமுத்தி யென்னே 38

முத்தியது சித்தியது மோக்ஷமிதுமுந்தி கோடி
முக்கியமது சித்தர்க்குக் காட் டொண்ணாது
சித்தியது சட்புமது இன்றாய்ச் சொன்னேன்
சகலநூல்க் கெல்லாந்தான் குருநூல் மட்டுமா
யேதனைச் சாபத்தை நிவர்த்தி செய்து
ஆ. யெத்தினைத் தீட்சைதனை யேனை யாகும்
அத்தியுட னின்றுதான் தாறாறுக் கிட்டும்
அன்னியர்க்கு யாதுகிடைக்கும் பொருளைப் பாரு 39

பொருளான சாபந்தை நிவர்த்தி செய்ய
பூட்டுறேன் சாபமது பொய்யாய்ப் போக
அருளான சிவாயநமா அங் உங் மென்று
அப்பனே சிங்கிலியும் ஓம் நீம்கிரி யென்று
மருளாம லோத்திடுறு மாட்டு மாட்டு
மைந்தனே சாபங்க ளெல்லாந் தீரும்
மருளான சாபங்கள் நிவர்த்தி யாக
யேகமாயச் சொல்லிவிட்டேன் யயம்பங் கேளே 40

யயம்புவேன் உயர்வாதன் தியானங் கேளு
யியல்பாக அம்நங்வம் வங்பாங் கென்றுதான்
சுயமபாக உதம.வம.ஸம்பிரீ நீ[illegible] கென்று
சுத்தியமாய் உயாசந் தினமந் தானே
நியம்பரவே யென்கோண லிட்டு நீறு
நாட்டுவா யாங்வஸ்த்துவோடு சத்தி வைத்து
செயம்பரவே பூசைசெய் வாயவட மானல்
ரூஅ. சாத்திக்கிங் செய்நூலசீலை நிறமாய்த் தானே 41

நிறமாக அப்பாரமணயங்கு செப்பக் கேளு
சிவமாகு மைந்தனுட குருநா னப்பா
அறமான அம் உம் ஓம் ஸ்ரீநிமசுமசுரவண தேவாயா
அறுகோ கிவசுப்பிர மணியா வென்று
உறுவான அறுகோண நடுவே வந்து
உத்தமனே வாருந்தாரேண்டு வாசல் நாலு
நிறமான நால்வாசல் வரவாகி தேவா
நிச்சயமாய் வைத்துநீ பூசிப் பாயே 42

பூசிப்பாய் வாலையொடு சத்தி வைத்து
புகழான சாதிபுஷ்பம் புகுகு பூரம்
மாசிப்பாய் அப்பாரமணியுஞ் சத்தி யாகு
மப்பனே கேட்டதெல்லா மருளிச் செய்வார்
நேசிப்பாய் யென்னுடைய தியானந் தன்னை
நினைந்துடனே சித்திவந்து நிற்கும் பாரு
வாசிப்பாய் ஓம்சிவ வம்அம உமமம
மகத்தான அகத்தீசரய்யா வென்று உரை 43

உறுவாய் யென்குருவே நந்தி யென்று
கோணமா முக்கோணஞ் சுழினை மீது
யேறுவாய் பூரணயம் வாசி யேறு
ஆ. பிடைகலையாஞ் சந்திரனி லேறு லேறு
பெறுபெற வேணுமே லட்சந் தீரும்
பூரணயஞ் சித்தியடா யோக சித்தி
ஆறுடனே யாறாகும் பன்னி ரெண்டும்
அப்பனே ஆறைந்தி லடங்கிப் போமே 44

அடங்கினா லாறுதலம் வெளியாய்க் காணு
மதிதமென்று மேலாறும் ஆறணும் தோன்றும்
தொடங்கினால் சிவயோகம் துடங்க வேணும்
துரியாதி தத்தால் நிற்க வேணும்
நுடங்கினால் உடவொட்டிச் சிவன் போனால்
நோக்கினத்தில் பாரக்குமென்று முன்னோர் சொன்னார்
அடங்கினால் அன்றுமல்லல் பிணிவருவ தேது
அத்திடத்தே ஆளவந்தா லவனே சித்தன் 45

சித்தனாய் பாரப்பதற்கு ஆளரேன் றாக்காள்
செகத்திலே கோடியிலே ஒருவ ருண்டு
உத்ததொரு ஆட்ட குறை யாவதென்ன
அதிந்தகலை யன்னோ முனைப் பாரு
பெற்றபேரே யப்படிதான் வந்து தானால்
பிராணநல்லோ சூரணத்தால் சேர்ந்த தாலே
சித்தனாய் யெடுந்தசடங் சித்தி யாகும்
சின்னுமல்லை முறையாயப் பாரே

<u>கற்பம்</u> 46

11.அ. முறையாக கற்பத்தை சொல்லக் கேளு
174 மூதண்ட லேகியந்தான் அயக்காந் தந்தான்
துறையாக அறுசுவையுஞ் கலந்து முன்மே
துரியமாய் கொண்டுவாடு மண்ட லந்தான்
நிறையாக வல்லாரை வருவத மொன்று
நேசமாய்க் கொண்டபின்பு கடுக்காய் கொள்ளு
அரையாமம் லதின்பாறு பாலு கொள்ளு
அதின்பாறு கொங்கணர்சொல் முறையாய்க் கொள்ளே

47

175 கொள்ளுதற்கு வல்லாரை முறையைக் கேளு
குளிவெட்டி கறுப்பேற்ற பயிரே செய்து
விள்ளுரே னதையெடுத்துக் காடி வார்த்து
வெண்மைபெறக் கருவாயே நிதலாய்ப் போட்டு
உள்ளுறவே புளர்ந்தபின்பு யடித்துத் தூளாயி
உத்தமனே சதுக்கள்சுந் தன்னிற் வைத்து
தெள்ளுறவே காடியிலே தின்ன வேணும்
செப்புகிறேன் காடிவைக்கும் செய்கை யென்னே

கூடு

யென்னவே கருங்குருவை நெல்லைக் குத்தி
மியல்பான புதுப்பானைத் தனிற் சமைத்து
வண்ணமாய் சந்தசிலம் தன்னால் வார்த்து
வைத்திடுவாய் மண்டலந்தான் வேடு கட்டி
ஆ. சொன்னதொரு வெய்யிலாலே திண்டிமம் வைத்து
சுருதியாய் மருபானைப் பகுந்து மூடி
முன்னுல்ல பாண்டந்தனை அனலிற் காச்சி
முறையாக அதில்வாட்டு சந்தசிலம் வாரே 49
சிலம்வார்த்து பின்புமதை வெயிலில் வைத்து
? செய்திடுவாய் மண்டலந்துக் கொரு சொரசு
நலமாக வேல்வேரே பகிந்துக் காச்சி
நலமாக வெய்யிலில் வைக்கஅறு மாதம்
பெலமான காடியது வல்லா ரைக்கு
பேசாதே யிருக்ககுவை பெரியோர் சொல்லார்
அனையாமல் வல்லாரைச் சூர ணத்தை
அதுகான புன்னைக் காயளவு கொள்ளே 50
கொள்ளடா சமாதியிலே யிருக்கு போது
தேகப் புசித்து தீட்சை யேது
உள்ளடா வெயிலுடனே காத்து மாகா
மேனியது அனலவாகா வேச மாகா
தள்ளடா யென்னை சுன்னம் கடுகு உள்ளி
தாரணியில் பெண்மாய்கை சந்து மாகா
கிள்ளடா வாகாது கஞ்சா வாகா
காசினியில் மீன்றச்சி யாகாது நீக்க 51

நீக்குவது புளியோடு மிளகு கும்பும்
நிலையாக அரக்கமோடு கோப மாகா
12அ ஆக்குவது அணையாகா பொய்யு மாகா
அப்பனே மனமொன்றா யுத்தி யொன்றா
தாக்குவது மாய்கையெல்லாம் படுத்துத் தள்ளி
சதாநந்தியம் பூரணத்தை யகலாமல் நின்று
போக்குவது யாத்தைகயும் போக்கி னாக்கால்
புகேதால சிவயோக புனித மாமே 52

புனிதமா யுறங்கவென்றால் பலகை மேலே
கூட்டாகக் கால்நீட்டி பூரணத்தை நோக்கி
அனிதமாய கேசரத்தில் மனதை வைத்து
அப்பனே லாடத்தை தூங்க வேணும்
மனிதனாய்ப் பிறந்தாக்கால் சாகாக் கல்வி
வாசிக்கிறு சிவயோகம் வாழ்க்கை வேணும்
சொனமாகு சுன்பால பீசத் தோர்கள்
சேத்திறந்து சேத்திறந்து சொன்பாந் தானே 53

சொனியாமல் கற்பங்கள் கொள்ளும் போது
தாகடுகும் திப்பிலியும் சீரகமும் ஓமம்
இனியான சாதிக்காய் கிராம்பு பத்திர
கருவேப்ப இலையோடு ஆவின்நெய் பால்
தானியான சர்க்கரைதேன் வாழைக்கு வையாதே
சதுரான தூதுவளை புளியாரை யோடு
ஆ. கனியான சிறுகீரை சிறுபயறு மாகும்
கடியதொரு பாகல்கொடுக்காய் புளிய மாமே 54

கற்பம்

கருக்காய் கற்பம்

176
ஆகுமே கற்பூர சிலையின் சுண்ண
மண்டலமாகு கல்நாரும் தங்க சுண்ணம்
பாகுடனே சுண்ணமறுத் தொண்டு மாகா
பகையாக யந்தமுறை கற்பங் கொள்ளு
மோகமாய்க் கருக்காயின் முறையைக் கேளு
முறையான செங்கருக்காய் போற்கருக்காய் வாங்கி
பாகமா யடுத்ததனை சூர ணித்துப்
பாச்சுதற்கு சித்தரண்டத் தென்ன வீர 55

177
யென்னையது உலக்கடா பொடிதா நாளி
இயல்பாக ஆட்டதனை மைபோலக் கிண்டி
தன்னான மிலங்காணில் பதனம் பண்ணி
களமான சுன்னக்கா யளவு கொள்ளு
பின்னதனை நித்தம் நித்தங் கின்னேரப்பம் பாரு
வெளிதற்கு அசனையதே வாசி யேகில்
கின்னதனை முறுக்கியே யேற பாரு
கபாலத்தில் ஏறும் கூறான் ~~[illegible]~~ ... கலந்து பாயும் 56

178
பாயுமே அசுரிமுனைதான் திறப்ப தற்கு
பகருகிறேன் கற்பமொன்று பாவாய்த் தானே
காயுமே காசோலை சாறு நாசி
13.அ கருதியதோர் நெய்நாசி கலந்து காச்சி
பாயுமே மெழுகுபதந் தனில் எடுத்து
வைத்துத்தா னுதயத்தில் பெருவிரலால் தடவி
ஆயுமே உள்நாக்கில் பாரை யேற்று
அழகான கருமமெல்லா மத்தும் போமே 57

179 அத்துவாகு மாரண்டுவாரல் வாயி லோடு
அளவான சுபமெல்லாங் கக்குங் கக்கும்
மத்துமனை மூலத்தின் சுத்தி கேளு
வான்குமொரச் சாருடனே யெரண்டந் தென்னை
உத்ததனை முன்போலே காச்சிக் கொண்டு
உறவாக நடுவாரலில் தோய்த்துக் கொண்டு
சுத்திவரு மூலத்தில் மலமெல் லாந்தான்
சுகமாகக் கழ்நோக்கு மூலசுத்தி யாமே 58

180 சுத்தியா மிருணெரும் நாட்டம் பாரு
சுபாநிற்கும் சூரணத்தில் சொக்கிப் போகும்
பத்தியா மருந்தமது திறந்து பாரும்
பாவாகளுக்கு யிங்கருவை பகர லாகா
வைத்தியா மிளகிடை கற்பாங் கொள்ளு
உபரத்தைச் சொல்லுகிறேன் வாந்து நன்றாய்
சித்தியாம் கனமிளகாய்த் தெரிந்தை யிந்து
சிறப்பாக யெமாதனை தெந்தாம் வந்தார் 59

181 வந்தாலே யெமாந்தனை தெளிய வைத்து
ஆ. உறுதமாக அயவஞ்சாய் திளடு மெத்து
சுத்தான அமாவுடன் கொள்ளும் போது
சுக்கிய முடநாருக்கி மதிகம் வேண்டாம்
கொந்தான உவுனந்தான் மங்கித் தானால்
உறானதொரு படியாகும் சித்தி துல்லே
சத்தான அருகின்வேர் மடிதா னொல்லு
சொல்லுகிறேன் மிளகதிதா னிருபத் தஞ்சே 60

182 அஞ்சாமல் காய்ச்சுது தானானக் காணா
லப்பனே பச்சைவெள்ளை பாக்கலஅ தாக
மஞ்சாமல் கொண்டிடவே வெப்புத் தீரும்
மருந்தான கசாயமிது செய்த நன்று
நஞ்சுண்ட சிவநன்று கற்பங் கொண்டு
நாதனார் சடைமீதில் தரிந்த கற்பம்
பஞ்சகன்ன பதினெல் மருகி தாகும்
பார்த்தக்கால் அதின்பெருமைப் பகரொண் ணாதே 61

[illegible]

அயக்காந்தம்

183 ஒண்ணான அயக்காந்தங் கொண்டு மைந்தா
உத்தமனே அறுசுவையுங் காந்தப் போட்டு
கண்ணான கருக்காய் வல்லாரை யோடு
கனமான மிளகோடு மறுகற்பங் கொள்ளு
நன்றான சட்டைமுனி சொன்ன மார்க்கம்
நலமாகக் கொண்டுவரு காய சித்தி
மன்னான கெவனசித்தி யோக சித்தி
14.அ. வேண்டியதோர் யஷ்ட்டமா சித்தி யாமே 62

184 ஆமென்ற மிலியைலாட் கறுப்பேற்றிக் கொள்
அப்பனே உன்தேகம் மிலத்துப் போச்சு
ஆமென்ற கற்பங்கள் யுண்ணும் போது
உடலிலே நோய்வந்தால் முன்னாத் தூளே
தாமென்ற செந்தூர மெலகி யங்கள்
தப்பாமல் செய்துவைத்து பின்னே கற்பம்
நாமென்ற நோய்கள்வந்தால் செந்தூர நத்த
நாட்டிடவே நோய்தீரும் நாளில மாமே 63

185 நளினமாய் கற்பங்கள் கொள் வதற்கு
நலமான காலத்தை சொல்லக் கேளு
தெளிவான காலத்திலேயு மார்கழியு மாகத்
திறமாக அறுசுவையுங் கலந்திப் போடு
சுளியா வல்லாரையைய நொறுக்குக் கொண்டு
சுகமான கருங்காய் தாளானி ஆடா
தொளையாமை லாவணையால் மளைகு கொண்டு
அப்பனே உதையத்தில் சாற சுத்தி
ஓயாமல் கட்டளையை முகித்துக் கொண்டு
உதையத்தில் சின்றுக்குள் கற்பந் தின்று 64

186 கற்பந்தான் தின்பதற்கு மூன்றே மூங்கால்
கடந்தபின்பு பத்தியங் கொள்கன சேராது
ஆ. உற்பனமாங் கற்பத்தைக் கூறியனி
அண்பதுவு மப்படியே உறக்கமுமப் படியே
தற்மபுடனே பூசைசெய் வாயகால் மூன்றும்
நாளொன்றுக் கிருநேரம் நாடிப்
சொற்பமென்று பொன்னாசை ஆட்ட ஆந்தான்
சுகமான சயனத்தல் பொன்றான் ஆந்தா 65

187 வந்துதான் மருவாடவே ஊந்து ஊறு
மகத்தான தவசெல்லா மணிந்து போகில்
கொந்துதான் பசியாமல் நினைவாய்த் தூங்கு
குறவான பருவமையப் குளியப் பாரு
வெந்துதான் போகமடா மூலத்தி தான்மேல்
கொண்டால் மாய்கையெல்லாம் வெளியு மாகும்
மூந்திதான் பசியாமல் யிருக்க வென்றால்
உறைப்பான ஆசிகொண்டு அமுர்த முன்னே 66

188 அன்னாவது சாதகமாய்த் தள்ள வேணும்
சுத்தஅறு சுவையதனைத் தள்ள வேணும்
பண்ணுவது சிவயோகம் பண்ண வேணும்
பார்வதியும் சிவனுடைய தீட்சை வேணும்
யென்னுவது யாதுக்கெல்லாம் யின்னால் வேணு
யாரறியாமல் யாருக்கவென்றால் கற்பம் வேணும்
15அ கண்ணாவது கற்பமுன்னைப் பாத்திரங் கேளு
காந்தத்தின் யருமைதனைக் காட்டு றேனே 67

189 காட்டுறேன் காந்தமது முன்னாத் துள்ளே
கலந்துரைத்த படியுங்கி கருவாய் வாரு
சூட்டுறேன் கின்னிரயப்போல் வார்த்துக் கொண்டு
முனையான கின்னியாலை பாலை வார்த்தால்
ஆட்டுறேன் பொங்கியெது மேலே நிற்கும்
அப்பனே காந்தத்தின் தீரசம் பாரு
நாட்டுறேன் தயர்போன மந்தப் பாலை
நயமாகக் கொண்டிட்ட நோயறுமா தென்னே 68

190 நாடாத கின்னியிலே கற்பம் முன்னு
நலமான அமுதுண்ணு பாலு முன்னு
தேடாத நெயிதேனுங் கொள்ள லாகும்
தினந்தோறுங் கொண்டாக்கால் காயசித்தி யாகும்
ஓடாது உரத்துவது தீட்டி நோக்காது
உரைகந்தா னாநாளுங் கட்டிப் போகும்
கூடாத சித்திரயல்லாங் கூடுங் கூடும்
குறியான ரசமணியின் கூறுங் கேளே 69

191 தூறான காந்தத்தின் திண்ணி யுள்ளே
கொட்டியோ சத்தையாளி தூறக் கேளு
ஊறான கருமத்தின் சாறு வாட்டு
வெகுளிச் சருச்சோறுங் குள்ளே வைத்தால்
வேறான அதனையது வூறட்டுச் சாதிக்கும்
வெள்ளியம் ~~[illegible]~~ போலவுந்தான் வளர்ந்து போகும்.
பேறாக யெடுத்ததனை மணியதி ....

70

ஆ. ஆடுகின மணியதனைச் சாரணையைத் தீரா
வண்டரண்டஞ் சுற்றிவரும் கெவுன மாகும்
192 தூடுகின்ற பொன்னோடே வாயி லிட்டால்
ஒரு நினைத்தது ~~[illegible]~~. ஊர்ந்துவது கட்டுப் போகும்
தேடுகின்ற தேடடெல்லாம் ரசமணிதா னப்பா
தேடவென்றால் காந்தத்தின் கிண்ணவ் கிண்ணை
மோடுகின்ற ஓடடெல்லாங் காந்தமேயாகும்.
உத்தமனே கற்பத்துக் குளிகை யாமே!

71

ஆமர்ந்த உறுதிசொல்லார் சித்த ரெல்லா
193 மாதிதொடுத் தந்தவரை யனகாய்ச் சொன்னா
ஒரு சிதைவுற்றது ~~[illegible]~~. அகரவெளியாய் சொன்னார்
ஓளித்திட்டார் சித்தரெல்லாம் பேசிக் கொண்டு
நாமறிந்த நூல்வெளியாய்ச் சொன்ன தென்ன
நாட்டிலெல் லொரும் மாண்டுப் போனார்
சாமந்தப் படியானால் தோஷ மென்று,
தாக்கினேன் சூரணத்தால் காயச்சித்தி தானே

72

194 16அ. சாயுச்சிய மாவதற்கு சமாதி கேளு
சஞ்சார சமாதியது மேவுனக் காகும்
நீயுச்சிய மாகவென்றால் கருவைக் கேளு
நிலைத்தகுகை யாதாரம் போலுள் மாக்கி
மாயுச்சியமா யதிலே யற்பம் போட்டு
மைந்தனே யதிலிருந்து கற்பங் கொள்ளு
வாயுச்சிய மானதொரு யோகம் பாரு
வலமான சித்தர்வந்தால் மாலயா லேரே 73

195 யோகியே யென்னைவந்து கண்டா யானால்
இயல்பான சித்தரென்ற பேரு மீயவேன்
மாரியே மலைகளிலே சித்தர் கோடி
மாறாட்டம் செய்திடுவார் மருவ வேண்டாம்
நேரியே பொதிகையிலே முன்னே வந்து
சித்தரென்று பேர்கொண்டு முத்திரையும் வாங்கி
ஆரியே மலைகளிலே நடக்க லாகு
யத்தனைக்கும் உருவதுதா னருமை தானே 74

196 அருமையென்ற சிவயோகம் வந்து தானால்
லதிகமானாலுஞ் சித்தருங் கும்பக சேரு
பெருமையென்ற சடையொன்று மாரம்ப தோன்று
பேரான படிகமணி கண்டாத்தி ரோடு
திருமையென்ற உப்பறுட சரந்தான் னகயால்
சட்டையொன்று கயிலாச வர்க்க மான
அருமையென்ற விபூதியுந் தளகு மாகும்
யோகநென்று நம்முடைய முத்திரைதான் காணே 75

197 ஆ. நம்முடைய சித்திரைதா னிடைக்கலுஞ் சாயும்
நாதருட சூத்திரைதான் சிரசு லாகும்
நம்முடைய வர்க்கத்தில் படிக லிங்கம்
தருவான கமண்டல சிந்திரப்பார் பாரு
அம்முடைய தீட்சை வாதியோக மார்க்க
மானந்த மூலகுரு வேடமப்படியே யாரும்
கும்மென்ற மேருவுக்கு தெற் கேது
கோடான கோடி சித்தர்கூட னாரே 76

198 உடனார் மேருகிரிவுள்ள சித்தர் கோடி
தரமான உயசவாகு யருநூற் றிருபது
நேடினால் வளர்ந்தியது மூளும் நாற்பது
வாஞ்சித்திங் கும்மேருவுக் குவடக் கேது
நாட்டினால் வளர்ந்தியது சாநூ றுக்கு
நலமான உயசவற்கு முன்னில் நெட்டி
உளடினார் கிழக்கதிக முறைக்க கேது
உத்தமனே வளர்ந்தியது நாநூ றன்னே 77

199 நூறாகும் உயசதுசும் முன்னால் நெட்டி
நாதனமா மூன்றுதிசை சித்த ரிக்கும்
பேராகும் தெற்கிலுள்ள சித்த ரெல்லாம்
பெருமைமைத்த பெருமைத்த பேசப் போகா
170ஆ. ஆறாகும் நாலுதிசை சித்த ருக்கு
மலையாளம் யென்றுடைய கோசாய மாகு
வீராகும் சித்தருட மகத்து வந்தான்
மெத்தமெஞ்ஞானம் சொற்பமடா நிறைந்து பாரு 78

200 விரைந்து கற்ப முன்னையாலே மூடி
விளக்கவேண்டாம் வாதவேறு பல்வளக்கிறாக்கு தேய்ந்து
திரைந்துவரும் வடிவான சத்தி முன்னிஞ் செய்து
திருநாத்தை யுந்தளமா யளிந்து கொண்டு
மறைந்துவருமல் கன்னியாசம் கன்னி யாசம்
பாவான சடங்கமது பாரானாய் தானு
உரைத்துவருவ் காயத்ரி ஆசந்தர பாடு
குருவேற்று அஷ்டகர்ம சிவபூசை யாமே 79

201 பூசையாலே வைத்தநந்து கற்பவ் கொள்ளு
புகழான சித்தருக்குப் பேருண் டாகு
மாசையாலே மோசம்ப மருந்தா யானா
லாங்காரஞ் சஞ்சிதமு மாய்கை நீக்கி
வேசியா மேலாசை கொண்டாலெலாம் போச்சு
வேதாந்த சித்தரென்றால் யொருமனசாய நில்லு
காசயில்லை யென்றுசொல்லா வாட்டி டாதே
கெற்பமுண்டால் வாதசித்தி கைக்குள் ளாமே 80

202 ஆ கைக்குள்ளாய் வாதசித்தி வங்க வென்றால்
குருவையெல்லாம் சொல்லுகிறேன் கனிந்து கேளு
மெய்க்குள்ளா யன்பதுக்குள் சொன்ன உப்பு
யொயாக சொல்லவட்டேன் சுத்தி யில்லை
முக்கியமாஞ் சத்திதன்னை சொல்லக் கேளு
முப்பத்தி ரெண்டென்று கொங்க ணர்தான்
சொன்னார் தேகிலே சொல்லுகிறேன் கேளு
சந்தியுட வேபரத்தை சங்கிந் தானே 81

203 சுருக்கிலே சொல்லுகிறேன் முப்பூ வப்பா
தூக்குவாய் பலகையொன்று பலமொன் றாக்கி
செருக்கியே பாவிருந்த நீரை வாங்கி
தெளிந்துநீ வைத்திடுவாய் வெவ்வே றாக
நெருக்கியே வெய்யிலிலே காயக் காய
நேராக நன்றாக்கி பந்து மாதம்
தாக்கியே பலகையொன்று நிலம்படுதா னொன்று
தாக்கியே வெய்யிலிலே காய்ந்த பின்பு
82

204 காய்ந்ததின் மேல்பின்னமொரு சுத்தி கேளு
காசினியில் முப்பின்னால் முன்போற் காய்ச்ச
வாய்ந்தபின்பு தேசுதிர தன்னில்முன் போல்
அளவான சாராயந் தன்னில்முன் போல
யேயந்தபின்பு முப்பூவு மொன்றாய்ச் சேர்ந்து
1ல. பிதமான கிளிஞ்சநீர்ப் படிதான் வாங்கி
பாங்குறவே பத்துமுறை தெளிந்து நீயும்
பரிவாக வைத்தவைத்த தெளிச்சுக் காச்சே
83

205 காச்சியபின் பின்னமொரு கருவைக் கேளு
களமான வெடியுப்பும் பூநீரும் கூட்டி
வாச்சுதே பதித்துநன்றாய் நீரை மூட்டி
அளமாக நீத்தியதை சுண்ணாம் பாக்கி
பாச்சுவாய் நாலிலொன்று சாரந் தானும்
பரிவாக பொடித்துநன்றா பலியில் வைக்க
ஆச்சரியம் செய்நீராம் நன்னீர் தன்னில்
பறைப்படிதான் வாங்கிவைத்து அறியக் கேளே
84

206 தேளப்பா வீரமோடு ஆரும் கிளம்பி
கொடியான உரமுடனே குருவண்டு நாவி
சூளப்பா அவ்வகையொன்று கிளஞ்சி யொன்று
சுட்டியே பொடித்தந்த நீர்ப் போட்டு
நாளப்பா யருந்துடனே திவந்து போகும்
நலமான செய்நீர்ப் போட்டுக் காச்சு
நேளப்பா கொட்டுள்ளதோர் சுண்ண மாச்சு
திறமாக யடைக்கிடை தான்குன் சேரே 85

207 சூடாறுக்கு நேர்ப்பாதி வீரம் கூட்டு
ஆ. அகமாக அருக்கதிலே கிளஞ்சி கூட்டு
தேருகின்ற தொட்டியப்ப நீரா லாட்டு
திறப்பாக உள்ளதட்டு ரவையல்ப் போடு
நாடவே காந்தபாம்பு ஓட்டுள்வைத்து மூடி
நலமான சந்துவாய் சீலை செய்து
போடவே பூளுப் புடத்தில் சுண்ணம்
போக்கதிலே சொல்லுகிறேன் புகழுந்து பாரே 86

208 அகமான சுண்ணத்தில் மங்குடை வாங்கி
ஆசவாய் துளசிக்க வாய்நீ ராலே
சுகமாக வெய்யிலிலே காய வைத்து
சொல்லுகிறேன் ஆவினின் சீலை சுத்தி
யகமான ஓட்டுள்வைத்து ஓடு மூடி
அப்பனே சந்துவாய் சீலை செய்து
புகடான மூன்றெருவாய் புடத்தைப் போடு
சிக்கையமாய் சிருங்மாள் ளெடுத்துக் கொள்ளே 87

யெடுத்ததொரு துரிசிநீர் வேக வைத்து
யென்னசொல்வேன் ரசத்தை யரைச்சிக் கொல்லு
மடுத்ததொரு துரிசிநீர் வீரஞ் சுட்டு
அளகான தாளகத்தில் புடம் போடு
தொடுத்ததொருப் புடத்தினிலே வெளுத்து நீறும்
19-அ. சுகமான உபசரங் களைய மாகும்
கொடுத்திடவே பத்தரையுந் தப்பா தப்பா
கோடான கோடிகவர் வருந்தி ஆகும்
88

ஆடியதோர் குப்புவன் கருவை யெல்லா
மறைவைத்து சொல்லுவிட்டே னலைய வேண்டாம்
தேடியதொரு சரக்கெல்லாம் வெளியாய்ப் போச்சு
சிகத்திலே கிட்டுகிலோ சிந்த ராக்கி
சூடியதோர் கருவெல்லாம் தொந்தை னென்று
மோசமென்றேன் யின்றானல் இளித்திட் டார்கள்
நாடியே நானெடுத்துப் பாவ னாசம்
நாமமான தீர்த்தக்கரை வைத்திட் டேனே
89

வைத்திட்ட நூலெடுத்து இருவள் ளாளன்
வந்துதடா யிப்படிதான் நூலகத் தில்தான்
வைத்திட்ட மானபல வந்த நூல்தான்
சீடருக்கும் பசகளுக்கும் காண தோம்
பொயத்திய சாத்திரங்கள் ளெல்லா மெய்தான்
போக்காயோர் யின்றானலப் பூணிப் பாரு
யெத்திட்டக் கருவையெல்லாந் தோயுந் தோய
மீசுபரனுந் தேவயுந்தா னிறைஞ்ச ஓயே
90

212 யாரப்பா சவுக்கார வைப்பு கேளு
இன்பான உவருப்பு மூணு புப்பு
ஆ. மேருவான கல்லுப்பும் வெடியுப்பு போடு
பெருவாய்தோர் கல்லானை கிளிஞ்சி சுண்ணம்
நேரமான சூடனோடு பாரை புப்பு
நேராக சட்டைமுனி கொங்கணர்தான் சொன்னார்
குறையாமலம் மூரைக்கு வைத்துக் கொண்டு
தூசாமல் சட்டைமுனி சொன்ன மார்க்கம்
91

213 சொன்னபடி யென்னைதனைக் கலந்திப் போட்டு
சூட்சமாய்க் கருங்கார மேற்றி யேற்றான்
நன்மையமாய்க் கல்லுப்பை கட்டிக் கொண்டு
நல்மான வித்தையெல்லா மாடிப் பாரு
பொன்னதிலே உண்டாகும் மாங்கிஷை கட்டு
பொதிகையிலும் வந்துயென்னைக் கண்டு சே
யின்னமொரு சேதி. நேர்மை. . சொல்லக் கேளு
யிதமாக அறுசுவைய கலந்து வாயே
92

214 கலந்துவாய் சந்திரன் நாளைப் பார்த்து
கருக்காயைக் கொண்டுவரு வருத மொன்று
சுலந்துடனே மிளகுதன்னை கொண்டா யாளா
சுத்தமுள்ள நோயக்னில்லாந் தானே போச்
அளந்துகின்ற நாளெல்லாம் சுருக்கச் சொல்வேன்
தூடியான வல்லாரை கறுப்பேற்றித் தீர்தான்
20. யினைத்துநீ போகாதே வருவதும் கொண்டா
யிருத்துமடா யிருநூறன் டிருத்துந் தானே
93

215 ஆண்டிருக்க செய்துகொண்டு அய்க்காரந் நந்தை
அப்பனே கொண்டுவாடு உருவச மென்று
ஆண்டிருக்கும் பாரதுகொண்டு சுரப செல்லமம
அகமான மூப்பூவு முடித்துக் கொண்டு
குயண்டதொரு வேளைதனை கண்டு கொண்டு
யாதமென்ற யானைதனை திளாக செய்து
சிண்டதொரு திளாகக்குத்திரன் ......
சின்பாக தங்கமொடு சூதங் கூட்ட 94

216 கூட்டியே கெந்திதன்னை குப்பாக் கெந்தி
குவாவயே செந்தூரஞ் செய்துக் கொண்டு
நாட்டியே அருவமென்று கொண்டா யானால்
நமனில்லை கோடிவரை யிருந்தும் பாரு
ஆட்டியே வாசிதனை ஆட்டிக் கொண்டு
அதனையுள்ள மலைமேல் ஏறி யேறாய்
வாட்டியே மலையுள்ள கற்பங் கொண்டு
மதிகமாம் சாவுதனை நீதொசிந் தேதான்

217 தொசிக்கத் தியானமென்று சொல்லக் கேளு 95
சிவாயநம ஓங்கிலி யோமென்று செவி
வாசிக்கு . சிங்காரம் . . . வெளியிற் காணும்
ஆ மகத்தான சித்தரெல்லாம் வணங்கி நிற்பார்
பாசிக்கு மப்படிவரைக் கண்ட யானால்
பணிந்திடுவாய் பாதத்தில் சிரசு தட்டி
திசிக்கு மார்கமுலன் சாரவுதா னென்று
கெட்டக்கால் கத்திசர குருபை யென்ன 96

218 இயன்னுடைய பேர்சொன்னார் கூட்டுக் கொண்டு
மிசையான சொதிகையாலே யெங்கு வாயா
உன்னுடைய நிறங்கண்ட போது தானே
உறுதியுள்ள சித்தானென்று மேரு மியவன்
மின்னுடைய ஞானகாட்டு ஆறுதலுங் கேட்டு
மெய்ஞ்ஞான உங்கபோ நெறியுங் காட்டு
பன்னுடைய சிதம்பரமும் மொரு பூசை
பாவப்போ மட்டாங்கம் பரிந்து காணே
97

219 பரிவான யோகிக்கி தலந்தைக் கேளு
பகருவேன் காசிபுரா கன்னி மட்டும்
தெரிவான மலைச்சார்பு சொத்த நன்று
தேசத்தில் நாடதிகம் சோழ தேசம்
அரிதான வையகயிலே பாண்டி னோடு
அடுத்ததொரு கள்ளர்பத்து மடகர் கோவல்
உரிதான திண்டுக்கல் காளையார் கோவில்
உரவான மதுரையோடு உண்டா ராமே
98

அ.அ ஆறான தாம்பிரவரணி கரைபோக் கெல்லா
220 யாமடா வெகுசித்தி சொதிகை சாரது
கூறான சிதம்பரமுங் காவேரி போக்குங்
கொள்ளுகிற கற்பமெல்லாஞ் சித்தி யாகும்
நூறான கன்னியிலே குமரி நின்றாள்
சுற்பனமாம் வாலையடா அவள்தா னப்பா
பேறாகும் நான்சொன்ன தலங் களுக்கு
பேதமில்லை பெருகுண்டு பேசு ரேனே
99

221 பேசுவது சுசுத்திரத்துக் கபால மத்து
பேரான கடிகையது மேற்கே சென்று
ஈசுரதோர் கற்பங் கலுள்ள வேறும்
பெலிஞானிக் கெங்குமாம் வேதாந் திக்கு
ஆசுரதோர் தலமதிகம் நிலமதிகம் பாரு
அப்பனை குளிந்தல மாகு பாரு
உசுரதோர் ரைவன்ற ராசு நீதல்வ
குவளையத்தால் மருந்தல் கொள்கை பாரே 100

222 பாரப்பா சுமாதியிலே யிருக்கும் போது
பலபலவாம் தொழில்முறைகள் செய்யும் போதும்
நேரப்பா பலகட்டங் கட்ட லாகா
நோதிட்ட சீவர்களை சேர்க்க லாகா
ஆரப்பா தனியே தானிருந்து கொண்டு
அளவறந்த ஞானதையெல்லா மாடு யாரும்
சீரப்பா தேகசித்தி யோக சித்தி
ஆ. செயமான மனல்களிலே சேர்ந்து கொள்ளே 101

223 (5) நில்லென்ற குமரிக்கு மேற்கே கேளு
உறுவேன் பதிங்காதம் குளமாம் சூழ
உள்ளுறேன் சூழகையில் சூழ நாதம்
உரைத்ததருக்கும் தாலங்களையா ஊரிந்து சொல்வேன்
உரனன்ற காசிக்கு தெற்கே பத்து
உரமான கடிகைக்குள் சூழ யொன்று
யென்னென்ற சூழக்குள் கிழக்கே நாளும்
யறுபதுநாழி கைக்குள்ளே நேமான் றன்று 102

224 உண்டாமென்று முன்சொன்ன தலத்துக் கப்பால்
யோசனைதான் ஒன்றுசென்றால் தலமொன் றுண்டு
நன்றப்பா அதன்மாறு மேற்கே யென்றால்
நலமான கடைகைபத்து மலைச்சாரல் குள்ளே
சென்றப்பா பார்த்தாக்கால் தலமொன் றுண்டு
சித்தர்கள் நடமாட்டம் சொல்லப் போகா
உண்டப்பா சொல்லுகிறேன் உலாடமரந் தன்னில்
வெகுவிதி ஒருதலந்தான் உசாலம் மெத்த /03

225 மெத்தவடா பல்லக்கி மேற்கு தாக
உருதான தலங்களுண்டு மேவப் பாரு
சித்தடா கஞ்சாமலை சிதர வாழ்க்கை
திரண்டதொரு மலையுண்டு அதுக்குள் ளப்பா
ஸ்ரீ ஜீத்தம்மாள் குருநாடல் தலந்தா னொன்று
உறுதியாந் தலமிதுதான் சித்த ருக்கு
வெற்றியுள்ள கன்னடிய தேசந் தன்னில்
மேலான அயனரங்கா தலந்தா னொன்று /04

226 தலமான அருக்காட்டூர் மேற்கே பத்து
சென்றாக்கால் தலமொன்று தானு முண்டு
பலமான காவேரி சூதா தன்னில்
பெருந்ததொரு தலமொன்று திறல் கத்தில்
நலமான கோகிர்ணந் தப்பா லேதான்
நெடுந்தூரம் சென்றாக்கால் தலந்தா னொன்று
குலமான திருச்சக்கல் தேசந் தன்னில்
குணமான தலமொன்று உடர்ந்து பாரே /05

227 ஊர்ந்துபார் கல்லறுட தேசந் தன்னில்
குளமான தலமொன்று வெள்ள ஞானில்
சேர்ந்துப்பார் மதுரைக்கி தெற்க தாக
திரமான கடுகைபத்துக் கப்பா லென்று
திறந்துபார் மதுரைக்கி கிழக்கே யப்பா
சேர்ந்து பத்துக்காத்துக் கப்பால் சொல்லே 106

கர்ப்பு

சொல்லுவேன் உளையில் செய்யும்பேர் களுண்டு
செயமான நாடதுக்குள் சேர்ந்து பாரு
. . ய ஏறட யதின்கிழக்கு மறவர நாட்டில்
செகுதலவ கருண்டப்பா சமுத்திர ரெங்கும்
நல்லதோ கர்ப்பூக் கடலா மூண்டு
ஆ. நலமான சமுத்திரந்தான் ஸ்ரீராமபாற திடட்ட
வல்லதோரு நாட்டுக்குள் நலமொன் றுண்டு
மைந்தனே தாம்பரவேணி உளமை கேளே 107

உளமையா மரத்திருட கரையோரக் கெல்லாம்
உரகான நாலக்கி தலங்க ளுண்டு
யிளமையா மதின்தெற்கு குமாயரை கேளு
யேகுதல முண்டா மதுரைக்கு மப்பால்
பாளையாம் குரவனுட தேசந் தன்னில்
பாவான தலமுண்டு கிட்ட கிட்ட
உளமையாந் தலங்கள் ரெம்பவும் . . .
ஆறைப்பான ஆசையில்லா முத்துப் பாரே
108

பாரப்பா சலாத்து விளையம் பூமி
பாவான குமெரிக்கி திலிக்க நாக
நேரப்பா காதமது பத்து சென்றால்
நிலத்திலே ரெத்தினம் வெட்டியெடுப்பார் பாரு
சீரப்பா பேரான அப்பாரகந்தன் தென்காசிக்கு
கருத்த தெற்கில் தலந்தா னென்று
வேரப்பா வெள்ளையென்ற அப்பார கந்தான்
வெண்சதிர கரியெடுக்க விளையும் பாரு 107

விளையுமடா கிச்சக்க தாக மேற்றில்
வெகுதூரம் பொன்விளை விளையும் பூமி
தளையுமடா பொதிகைமலைச் சாரல் தன்னில்
தாம்பரவரணிக் கரையா லருவா யாத்தில்
23அ சிளையுமடா அருந்த தெற்கே காத
சிலையார் குருந்து - தனைசேர்த்து...
. தரைமாது - சேர்த்துவைத்து...
தாதுன்று வெண்சாரை தானு மூண்டே 110

உண்டடா பச்சையான் தினல் சேலு
உத்தமம்பா வாசமலை உசந்த மெத்த
நண்டடா. அனைத்துத்தான் கரையா லேதான்
நாலாரு பரம்நிற்கும் வெள்ளாவ லப்பா
கொண்டடா அம்மையின் சித்தர்க் கூட்டம்
குறையாமல் லொருநூற்று பத்து பேர்கள்
கண்டடா அம்மையில் மூதை மேலே
கொடடா சித்தர்கள் காணப் போகார் 117

காண்போர்கள் அம்மையாள் கிரைறோன் டுண்டு
கருநீலக் கொடிவேலி கூறையா ருண்டு
வீண்பேர்கள் போனாக்கால் காணா தப்பா
ஊருதுவைத்த சித்தர்கள் தான்போக வேறு
தான்பானம் யெந்திரமா மனையா லேதா
சாங்கலை சித்தருண்டு கொங்கணர் தன்பிள்ளை
ஊணபோகள் போனாக்கால் யோப் போகா
உரைப்பான கைஅணிக்கி யோ எாகம் 112

ஆகுமே தாடையால் சாணதா னொன்று
ஆ: அதில் வாகும் வெண்சாரை அஞ்சா ருண்டு
போகுமே அச்சாரை மயேந்திரகிரி வரைக்கும்
போக்கு.. காட்டு.வல்... கூறுவார் சித்தர்
யேகுமே அம்மையால் யெரிச் செல்ல
இயல்பான சுனையாருகல் மண்டலந்தா னொன்று
வாகுமே தானிருக்கும் போது தன்னால்
பாதத்தில் காணலாகு சாரை தன்னை 113

தன்னையே கண்டாக்கால் தம்பாத் தேதான்.
சார்வான நடுமையம் படைத்தா யானால்
பின்னையே பாதத்தையும் னகையால ருக்கும்
பேராசை யருதுண்டும் பொருந்தா போகும்
மன்னையே னகையாலிருக்கும் தனைத் தின்னா
னருபதுனாயிரம் வருஷ மருந்து வாயள்
பொன்னை யெடுத்தா தேககற்பம் தேடு
பொருங்கோண அநியாமையம் நோர்கில் யூனே 114

ஆணப்பா மயேந்திரத்தில் யோந்த தெற்கே
போனக்கால் நாதனைதான் போனமலை திறவுண்டு
ஆணப்பா அப்ப.பு. யொரு திகையு முண்டு
அதிலிருப்பார் ஆயிரம் யோதிக சித்தர்
காணப்பா அவர்களைத்தான் கண்டா யானால்
கிலைகமது கெட்டதெல்லாம் தீருமல்லவோ!..
உச்ச நாணப்பா. திரிகையொன்று. கெடியா. மீவார்
நலமான கற்பகது நல்கி வாரே //115

தயலயுதகம்
நலகுவார் அம்மலை யாலுதக முண்டு
நலமான தயலுண்டு பாஷாண முண்டு
சிலகுவார் மூலிகைதான் கோடி யுண்டு
திராவகங்கள் கிடாரத்தில் யிருப்பதுண்டு
புலகுவார் தாடகையால் கிடைக்கச் சாரசன்
அதுமையொன்று சொல்லுகிறேன் மாமுக்கும் போக்கு
இலகுவாரா டையாளம் சொல்லக் கேளு
ஓராராக கோசரகு தயக்கு நோடி
கயலைடு //116
தொட்டிதனை கண்டா யானால்
காணப்பா அதிருக்க சலவுந் துண்டு
சியலோடு சித்திரையால் சித்திரை யண்ணாமலி
சென்றாக்கால் தயலமது கிவந்து பாயும்
நயமாக அதினடி யாவக்கிரிதா னொன்று
நலமாக அதிற்தயாம் சென்று பாயு
மயமான தயலதை சித்தர்கொண்டு போகுதென்
செந்தனே கோர்த்திருந்து காத்துக் கொள்ளோ
//117

கொள்ளுவது பேச்சாரையின் கிருக்கை தன்னால்
கொள்ளபட்டு மடைத்ததனை கொண்டு நீதான்
தள்ளுவேன் காசினிதா னுள்ளே கொள்ளு
மென்மையாய் மண்டலத்தில் சாவு போச்சே
ஆ: தள்ளுவது சட்டையின்ற தெல்லாந் தள்ளும்
சயாபுதக மென்ற தயல மப்பா
யெல்லாவும் யாகும்புலே தடவாய் பாரே
யேக்கமென்ற வுந்தையாது கையக்குள் ளாச்சே 118

ஸர்க்

கருநெல்லி

உள்ளான மகயேந்திர மலைக் குந்தான
அருமையாம் படபக்கந் தன்னி லேதான்
கல்லான கல்லிலே குகைதா னென்று
கருநெல்லி யதிலேயொரு மரந்தா னுண்டு
தள்ளாத குகைதனிலே கலப்பான நாறு
நீயமுண்டு உதகமுண்டு நலந்தா னுண்டு
உள்ளாத வாலரசம் மென்ற தாகும்
மேலான பாசிகையாம் வேதை யாமே 119

ஆமென்ற நம்பலமைச் சார்வு தன்னி
லதியமாங் சோதியது ஆவபோல நிற்கும்
ஆமென்ற அதிருகை செங்கத் தாவை
உயர்ந்த திரக்கமேடா ரத்த வரணம்
போகின்ற காயசித்திங் கேத்த, கற்பம்
அதுமையின்னும் சொல்லுகிறேன் அன்பு கேளு
தாமென்ற பொதிகைக்கி மெய்க்கு சாரவுஸ்
தாண்டியொரு நாபுகைதான் மலமேல் சென்றால்

பாமென்ற இடமடைமரு பாரா புன்டு
அதுவுக்கரெ நாபுகைதான் சென்ற யினால்

உருஉசகற்பம்

வாலைக்கும்மி

இப்பகுதி முறிந்துள்ளது - ஆனால் எழுத முடியவில்லை

26. கொல்லையிலே யானைக்காலயில் வாசி ப.யூச்சி..
உச்சாமல் நெட்டையுடை யேறு மேலுந்
தன்னையென்ற அத்தானை நித்தம் பூசி
சாயுச்சியே பதத்தைநித்தஞ் சார்ந்து நின்று
அல்லையிலே சிவனென்ற காந்தி தன்னை
அதிகமாக கண்டவர்ந்த பலமாய் நின்டார்
பிள்ளைகளே உங்களைப் போலவில்லை யுண்டோ
பேய்மக்காள் பலையாதே பிலந்துக் கோலே 26

கோவென்ற பதியொன்று பதிதா னொன்று
உறுகெட்ட பாசமொன்று மூன்று கூடி
தேவென்ற சித்தனென்றா லது மூன்றுந்
தன்னிசிவ யோகமார்க்கத்தில் சேறு சேறு
ஆவென்று அலைகையல்லா லென்றுஞ் சொல்லி
அலையாதே யென்றாலா லடுத்த சித்தி
பூவென்ற ஆயிரந்தேன் மலர்ப்பூ வைத்தான்
போற்றியே திரும்பட்ட பாயிட்டம் போமே 27

போரமென்ற பூரயட்டம் மெட்டுநா னப்பா
போகாம லடங்கினால் மாரஹா போச்சு
சாவென்ற சொல்லேது இ-ல்-லே. . . . .
. . . .
ஆசையென்ற அசுத்தமது யுண்டா யானால்
அப்பனே பசிபோச்சு சித்தி யாச்சு
நாளெனன் ஆறும் அப்போது போச்சு
ஆ. நவம த-ச-ா.ல். த.ா.ண. த.ே . . . /28

ஞானியென்று இருகுளிகையால் காய்ந்தனைதா சொல்
நற்செளமல் கோடியாலே ஒருவ னப்பா
யோனிவாய்ப் பட்டிட மாய்கை யாலே
உத்தமனே காயசித்தி சித்தியாக வேணும்
ஞானி. ச.ந்தம் தேகமது கற்ப தேகம்
உத்தமனே கயிலாசத்தி ரோக மாளார்
மானிலத்தில் மனிதநல்லோ தேவ னாச்சுது
மைந்தனே அற்பமடா மனிதர் போப்பு
/29

வாளவே யென்னமொரு வாதை கேளு
வளமான சூதித்தை வாங்கி கொண்டு
தாளவே சாறு வாத்தனை யல்லாங்கு
சாதகமாய் போட்டிடவே தள்ளீ றாகு
மருளவே காத்ததை கிறுதி றுப்பாள்
தோய்த்திடவே காரமது சுண்ணா மாகல்
ஊறவே சாறுகளில் பொருக்கி சுத்தே
குருவென்ற கல்சுண்ணத் துப்புச் சற்றே
/30

சுத்தமான சாறுவகை சொல்லக் கேளு
சம்பாளச் சாறதுதான் படிதா னொன்று
உத்தமான முன்சொன்ன கருவகைதா னொன்று
உளங்கவே வகையொன்று வீராக மொன்று
முத்தாகப் போட்டதனை கல்கி வைத்தால்
முற்றிடுமே யொருநாளில் தண்ணீ ராகும்
27·அ சத்தான தேவதனை யருந்துக் கொண்டு
பாஷாண காஞ்சிக்கிச் சாறுக்கிப் போடே 131

போட்டுவே பாஷாணங் கட்டிப் போகும்
புகழான செம்பாட வெள்ளி யாகு
மாட்டவே அரைப்பொடியை யிட்டு நன்றாய்
அளவாக அரைத்திடவே மணியு மாகும்
நீட்டிடவே நல்சுபரால் செந்து ரிக்கி
நிசமாக வெள்ளிசெம்பால் விந்தா யானால்
நாட்டிடவே அதுறைகு வரைக்குங் காணும்
நலமான யிரும்பாடதி வேதை தானே 132

இரும்பையிட்டு செய்மதனை சொல்லக் கேளு
யேகுந்தாலி பச்சிலையின் சாறு நாழி
குருங்கையுட பட்சார் நாழி கூட்டி
குந்திலதோர் இருவகைக்கி வீரகன் யிட்டு
அடுப்பலவே அறுபது நாழிகைக் கடந்தால்
அதினுடைய தெளிவதனை யருத்துக் கொண்டு
திரும்பான செம்பதனை யுருக்கிச் சாய்த்தால்
சுகமாக யரைக்கின்ற தங்கமா ராமே 133

துய்யானி லிடைக்கிடைதான் சேர்த்தா யானால்
தூய்யானாங் சொல்லாது சொல்ல மாட்டேன்
மெய்யாகச் சொல்லுகிறேன் சாறுக் கள்ளி
ஆ. மெதமான பாலதனை கறந்து வந்து
அய்யாகேள் முன்குருவால் மிராகம் போடு
அருமது நாதாகையருக்க நொந்து போகும்
மூய்யவே ஒருகளஞ்சு வெள்ளிக் கப்பா
உருக்குநீர் சருக்கடவே கட்டும் போகும் 134

போகின்ற பாசாணந் தன்னை மிராங்கி
சுகட்டவே களஞ்சுக்கு மஞ்சாடி தான்
அக்கின்ற நாகமது கட்டும் போகும்
அந்திடைக்கி தங்கத்தை தள்ளி றாக்கி
யேக்கின்ற வெள்ளிசெம்பாள் மியந்தா யானால்
யேதரையா மதில்பெருமை யாமதின் பெருமை
யியமப்பபோ மொவாகுடைய அருளியதுமுத தானென்று
மைந்தனே முன்குருவும் மிராக மென்றே 135

அன்றாகப் போட்டதனை வைத்தா யானால்
உத்தமனே கர்மசந்தா னுரைத்து காணும்
நன்றாகத் தொலைந்து ரசத்தில் குத்த
மாலையாச் ரசமதுதா னுண்டை போலாம்
நன்றாக அதையெடுத்து கருமத்தில் காயல்
நலமான காயதனலே மடத்தைப் போடு
வேண்டாக ஒருமந்தான் சோள யாகும்
மிதமாக கட்டும்போம் வெள்ளி யாகும்
136

வெள்ளையென்ற சூதத்தை தின்றா யானால்
வெள்ளையென்ற நரைகளெல்லாம் உண்டு போலாம்
ஐ நெல்லியதோர் தங்கமட்டு செந்தி யட்டு
செந்தூரஞ் செய்திடவே சொரன மாகும்
அள்ளியதோர் ரசவெள்ளை கெவுன மாகும்
அப்பனே சாரணையைத் திறந்த போது
உள்ளையென்ற காட்டுள்ளே யடைத்துக் கொண்டு
உத்தமனே குன்றுவே போட்டிடு டாயே 137

போட்டதனை அரைந்திடவே தன்னி ராகும்
அகமான குன்றுவேப் மன்று மட்டு
ஆட்டதனை வைத்துவைக்க தெளிவ தாகுமந்த
தெளிதல் வெள்ளிய குருக்கிச் சாய்க்க
ஆட்டதனை பத்துமுறை சாய்த்தா யானால்
அகமாக கட்டிப்போம் ஆண்டு பாரு
நாட்டதனிற் சங்கட்டுஞ் சருக்குப் போட
நலமான குளிகையது கெவுன மாகும் 138

ஆமப்பா குன்றுவே யிலைக்கள்ளி பால
அப்பனே யட்டுவைக்க தெளிந்து போகும்
வேமப்பா அன்னாப் சாதி லிங்கம்
வீரமாகச் சுருக்கிடவே கட்டிப் போகும்
நாமப்பா வெள்ளியானே வேதை யாகும்
நலமான தங்கத்தில் சேர்ந்து ஆடும்
ஆமப்பா யாற்குளவை அன்பர் தன்னை
உருக்கவே வெளக்கும் கால்வராகன் போலே 139

ஆ: போட்டதான வெயில்லவக்க மெருகு மாகும்
புகழான பாசாணம் மெல்லாம் கட்டு
பூட்டுள்ள போகவெட்டில் வேதை யாகு
யிதுபோலே சருக்குள்ள போகர்கொண் றில்லை
நாட்டமுள்ளக் குருவை வைக்க வென்றால்
நலமான பச்சையடா சூனிர்ச் சன்ன
தேட்டமுடனந் தொள்ளாளை முன்னே செய்து
செயமான யோகத்தி லருந்து தேறே 140

தேறுதற்கு யின்னமொரு கருவைக் கேளு
செப்பாத கருவையெல்லாஞ் செப்பினேன் கேள்
யேறுதற்கு மேலயொன்று மில்லை யப்பா
யாருந்தான் பாவாதே நீ யால் . . . . .
உறுவது சத்தியமே போ யாகிது
குலையொன்று மாகாது கொடுமை யாகா
வேறுகுறை யொன்றுமில்லை வயதுள யாதி
வேதாந்தக் கருவுக்கு மெய்மை நாட்டம் 141

ஆதுமப்பா மெய்குரு சித்தி யாச்சு
அறிவுகொண்டு சிவயோகத் தருந்து நோக்கு
தாமப்பா சிவதீட்சை சித்தி தீட்சை
சாதகமாய்க் காலைவைய மாலை சத்தி
போமப்பா யாரெங்குக்கு முடைகாரன் சித்தி
போகமோட மயனைத்து தூண்டு நோக்க
ஆமப்பா குளத்தில் மேலே சாடு
ஏமாளிகோட குறையன்போ பூல்லை கானும் 143

ஏட்டில் உள்ளது
பாடல் எண் 142க்கு 143 என போட்டுள்ளது

அ.அ. இதுவது வேதாந்த சோத வேணும்
உலகத்தில் வேதமெல்லா மொன்று மல்லை
மாதுமக்கள் ளென்றுயென்ன யென்ன தன்றி
மாளுவதற்கு மறப்பதற்கும் வைத்தா ரீசன்
நீதுவென்ற தீயலே மாசுந்தா யானார்
திடம்வாகுந்து போகுமடா ஞான மேது
நாதுவென்ற சடமறுந்தால் ஞானம் வாக்கும்
தானான கலைக்கியானம் தருகும் பாரே 144

பார்ப்பதற்கு யின்றானைப் பார்க்க வேணும்
பராபரனை சூத்திரமாய்ப் பாடி னேன்யான்
தீர்ப்பதற்கு உன்னைகள்யெல்லாந் தீட்சை சொன்னேன்
செயமான கற்பமது தெளியச் சொன்னேன்
சிறப்புடனே வாதத்தின் வாமருஞ் சொன்னேன்
குசலமெல்லாந் திறந்துவட்டேன் கற்று பாரு
சிறப்பனதை ஆசைகொண் டறைவ்லாம் போச்சு
சகுதியுள்ள கெடியனென்றால் எல்லா மாச்சே 145

அச்சிந்த உலகத்தி லிருக்கும் போது
அசடருடன் கூடாதே அணுவும் பேசாதே
தொச்சிந்த உலகத்தில் நடக்க லாகா
தொடர்ந்தாலு மனத்தில் தூங்கி தூங்கு
காச்சிந்த மனத்ததை வாட்டா யானா
ஆ திருவருள்தான் சொல்லுமடா தியானம் போச்சு
மூச்சென்ற யோகமுதல் ஞானம் போச்சு
முறையோட யாருக்கசொன்றால் இசையக் காரே 146

காற்பதுதான் சூரணத்தைக் கொள்க்க வேணும்
காரென்று புருவமய்யத் திருக்க வேணும்
நிறப்பதுதான் வாசிதனையத் தீர்க்க வேணும்
செகமெல்லா மொன்றுமில்லை யென்ன வேணு
மார்ப்பனத்துக் களைவல்லா திருக்க வேணும்
அப்பவல்லோ சித்தனென்ற அன்மை யாச்சு
நாற்பதுக்குள் கற்பமுண்ண சித்த யாச்சு
நிறைந்தக்கால் நாலதிசை செல்லும் நன்றே 147

நன்றான நாலதிசை சென்ற லென்னா
நாட்டுப்பார் உருடமொன்றில் தீட்சை யொன்று
பன்றான அன்பதுதான் பத்துக் குள்ளே
பாலான காயசித்தி யோக சித்தி
உண்டாகில் கெவனசித்தி ஞான சித்தி
உறைப்பான சட்டைதள்ளி காந்தி யாகு
மொன்றான திரேகமது அருப மாகும்
உத்தமனே கத்திருடு வோடும் பாரே 148

ஒடுகின்றத்தது அந்தான் தொன்றைத் தாறு
மார்கருவாக் கோட்டை யுளா தானாள்
30.அ சாடுகின்ற சிரசுலயெல்லாந் தள்ளப் போச்சு
சாயுச்சிய பதவியலே சார்ந்து போச்சு
பாடுகின்ற வேதாந்தம் வெளியாய்ப் போச்சு
பரிபூரணந் தானாச்சு பக்குவ மாச்சு
வெடுபந்தான் னெடுத்த புருகுபல் கொண்டு
உறுமாச்சு மாயமைகயெல்லாம் வெளியே மாட்டே 149

ஆச்சப்பா வாதத்தின் கருவைக் கேளு
அப்பனே ஆயிரத் திருநூற் றுக்குள்
பேச்சப்பா சகலகலை சேதி யெல்லாம்
பேசாத வாதகருவை யெல்லாம்பேசி வைத்தேன்
போச்சப்பா பேசிவைத்த கருவை தென்றால்
புகழான சவுக்காரப் போக்கு தாக்கும்
யேச்சப்பா சிப்புதான் தீட்சை மார்க்கம்
இயல்பான கவுங்காரச் செயநீர் போக்கே 150

போக்கான சுன்னத்தின் கருவைச் சொன்னேன்
புகழான செயநீரின் புகழுஞ் சொன்னேன்
வாக்கான களங்கான செந்தூ ரங்கள்
வாகான திராவகமுஞ் சரக்கின் வைப்பு
தாக்கான .சொறுபட்டனே. குருவுஞ் சொல்லி
சாதகமாய் வைபோகம்.. செய்பா கங்கள்
தீக்கான யிடைபாக கைபா கங்கள்
சுருக்காகுங் கிரமமொடு தேக மென்னே 151

ஆ. . . . .

. . . .

உண்மையாய் யென்றுரைத்த நூலங் களெல்லாம்
வாகான நிகண்டுமது மருவாப் பாரு
பொன்னதுபோல் யின்னூலு மன்றுபா லந்தான்
போக்கொன்றுந் தப்பாது மறைக்க வில்லை
நன்மையமாய் சாத்திரத்தில் மறைப்போ னில்லை
நாட்டினேன் வெளியாக நாடி னேனே 152

நாட்டிலே யப்படிதான் வெட்டவெளி யாக
நாட்டியந்தா னையாட்டால் யென்ன செய்வேன்
பாட்டிலே சொன்னதென்று பலியா தென்று
பாவிகள்தா னெடுத்துரைப்பார் பூரண மெல்லாம்
ஊட்டிலே யிருந்துக்கொண்டு வீணாய் பேசும்
வெள்ளாட்டுப் பசுகளுக்குச் சாத்திரம் மெய்யாமோ
தேட்டிலே சாத்திரத்தை தேட வேணும்
தேடுதற்கெட்டாமனமேருக்க சித்தி யாமே 153

சித்திக்க வேணுமென்றால் சொல்லக் கேளு
செகச்சால் மாடுகின்ற தாயே கேளு
புத்திக்கு மேலபதத்தைப் பூசை பண்ணு
போக்கொன்றுந் தப்பாது போய் போகாது
சூத்ரமும் பூசைக்கும் முறையைக் கேளு
3.அ. மூண்டதொரு சமாதிக்குள் தகா வேணும்
புத்திக்கு மீதாண்ட லோகா யந்தான்
பாவான லகிரியப்பா சட்டங் சட்டங் 154

வஸ்துபேதி

சட்டமால் கற்பத்துக் குருதி யாகுந்
தாயோடு தந்தைக்குப் பாதி யாகு
மாதட்டமாய் அநுமற்ற கொண்டா யானார்
யெனைத்ததொரு முறையல்ல மடமைப் போகும்
தொட்டதொரு பூசையிலே அடம்பம் வைத்து
சுகமாக பூசிக்க சிலம் தானா
வசட்டமா சித்தியது அக்க தப்பா
ஆத்தாளும் - அதியம் மாக்க தென்னா 155

ஆச்சுதே யோகத்துக் கேணி பாச்சு
அப்பனே கற்பத்துக் காகா தாகா
வாச்சுதென்று சொல்ல வர்மங் கொண்டு
மதிமயங்கி வாய்புலம்பி மயங்கி போனார்
னெச்சதே சாபமது தீர வில்லை
யேமமென்ற உத்ரதுவு எய்யுதே வில்லை
காச்சுதே அனவென்ற ஞானம் போச்சு
கசமால வாதியென்ற கூடுதே தானே 156

தானென்ற கற்பூரஞ் சொல்லக் கேளு
சாதகமாய் பாரங்கிலெப்பு கிடையா தப்பா
. . . .
மெய்ப்பான வெடியுப்புப் பலமுங் காண்தான்
தேனென்ற உவர்உப்பு பலமுந்தான் யொன்று
ஆ. சோதியிலே காலஞ்சியொன்று எடுத்துக்கொண்டு
கூட்டி. அத்தனையும் கல்வியாலே
பனிவாக குப்பாயிலே சீராச் செய்து 157

செய்ததுமே வாலுகையால் தீயல்தியை மூட்டி
செயமாக முத்திய மூன்று சாமம்
மெய்யதுமே தீயாற்றி யெடுத்துக் கொண்டா
விளங்குதெங்காய் போலவுந் தானிருக்கு தூரம்
கோயத்தொரு குங்குமப்பூ வாசம் போலே
குணமாகப் பச்சையென்ற தூரந் தானும்
மெய்யதுமே யப்பூரம் வாதத் துக்கு
ஆதிகோ வாகுமடா ஆய்ந்து பாரே 158

பாரப்பா யன்னமொரு சேதி கேளு
பாவான ஊர்ததின் வைப்பு கேளு
நேரப்பா கடையலே ஆக்கும் வீரம்
நேராக பலமொன்று யெடுத்துக் கொண்டு
சேரப்பா யதிலோட துளசி சீனம்
செய்ததொரு நவாச்சார மன்ன பேதி
ஊரப்பா காயப்பு ஆவரும் போடு
ஊரவான வெடியுப்பு பலமுங் காலே 159

காலாக யதுவெல்லாம் பொடித்துக் கொண்டு
கருணைபர வேருமென்று குப்பிக் கேற்றி
நாலாக குந்தியு மாரு மாசம்
நலமாக யொந்ததனை வாங்கிக் கொண்டு
பாலாகத் தேங்காய் போலாகி நிற்கும்
அஅ. பண்பாக ஒடைத்ததனை வைத்துக் கொண்டு
சேலாக சின்போலே நிறுத்தெடுத்து கொண்டு
சேரநீ பொடித்தொரு குப்பிக் கேற்றே 160

யேத்திடுவாய் சின்போலே யொன்று வாங்கி
யிப்படியே மூன்முறையா லாக்கும் வீரம்
ஆத்திலே யவ்வீரம் சகலத் துக்கும்
சேயமான குருவடா வீர ராசன்
நீத்தியே முருங்கினுங் கட்டளமுங் கோடி
நேரான செந்தூரங் ஆளுக்கு கோடி
ஊத்திசெய் நிருத்த திராவகமுங் கூடி
மேலானச் சாரணையும் வீர மாட்டே 161

வீரமாம் சித்தருக்குச் சொல்லக் கேளு
விந்தையாலே நாலுவிந்தை மேலாம் விந்தை
வாரமாம் வாதமோடு வசிய மார்க்கம்
வளமான அஞ்சனமும் வாது வேறு
மாரமா யாதுநாலு மல்லா வாட்டால்
வாகுஞ் சித்தருக்கு எடுக்க மாட்டார்
பாரமாம் வசியமோடு வாதஞ் சொன்னேன்
பார்ப்போர்க்கு அஞ்சனமு மாதம் பாரே 162

மாதாமன்ற வித்தைக்கு வகையைக் கேளு
வாள்நீண்ட கருவிகுருவா யல்லா வாட்டால்
நோக்குகின்ற காமஞானா நாச்சல்ப் பார்த்து
சுருதியாய் படைத்துவந்து சொல்லக் கேளு
ஆ. யேதுகின்ற சட்டியாலே வெவ்வேறே யிட்டு
யெரித்தெரிந்து வருத்திடுவாய் கருகு மட்டும்
பொத்துகின்ற அளிஞ்சிவேர்க் கொண்டு கிண்டி
பொரியாக்கி காலபோலே வறுத்துக் கொள்ளே 163

வறுத்து கரிதனையரைப்பாய் தயிலங் கொண்டு
வாகான தயிலந்தான் வளமை கேளு
பொருந்ததொரு அளிஞ்சிவேரைத் தயிலஞ் செய்து
சிறுமையுள்ள தயிலமது வாட்டு மற்றி
செருந்தவரை பொடிசெய்து கலவத் திட்டு
தீயான சூரியன்தன் வெப்பில் வைக்க
கொழுத்ததொரு தயிலமது யாரறிவார் பாரு
சாடியுடனே செத்தறந்து கிளாஸ் வையே 164

உபயம்

வைத்ததனை திலர்தமட உபய மாகும்
மாந்தமாந் தேகமது அரக்குங் கானா
உத்ததொரு கருங்குளவா யதுபோலப் பின்னை
உருதியாட்ட திலர்தமது உண்மை யாகும்
குந்தியுள்ள குளியானை சீரங்கை யொன்று
செய்திடவே முன்போலே சுத்தி யாகும்
புத்தியுள்ள பேர்களுக்கு பிளைக்கச் சொன்னேன்
புதுமையுள்ள அஞ்சனத்தைப் புகழக் கேளே 165

33.அ. கேளப்பா அஞ்சனத்துக் கஞ்சு பாதானம்
கிடையாது பரங்கிவைப்புத் திருக்க மாட்டான்
நாளப்பா நாட்டிதுள்ள கருவைக் கொண்டு
நாட்டினேன் அஞ்சனத்தை நன்றாயக் கேளு
வேளப்பா கருங்குருவா சிவந்த தொன்று
யயல்பான பச்சோந்தி யுடும்புகளுங் காக்கை
சூளப்பா பச்சைப்பாம் அரணை ஆணாகும்
சோதியொத்த யாந்திரமாங் கோபம் புத்தி 167

தியல்யுதகம்

ஆச்சியென்ற பிளகையெல்லா முகுது மாகும்
அகருகின்ற மத்ததெல்லாந் தானே யாகு
மாச்சியென்ற திதுவெல்லா மவளத்தித் தியாய்
யாச்சியே பரணிகல யடைத்துக் கொண்டு
அவச்சுதென்று மணத்துவளத் தயலங் சொல்வேன்
மைந்தனே ஈஸ்வரதுதான் எருந்த்து வந்து
காச்சுதுதான் வையந்தனைச் உலர்த்தி கொண்டு
காட்டமணக்கு ஊத்துக் காரல் ஏராடு 168

வெள்ளோடு அளிஞ்சிறார யடுத்துக் கொண்டு
பிதமாகக் கிளிந்திழல் கறைக்கி யேதான்
உள்ளாதே பரணிதன் விடைத்துக் கொண்டு
ஆ. மேன்மையாம் பொன்னுடைய உலக்கச் சிளந்
தள்ளாமல் சாணிளங் சதுர மாகத்
தாளைந்து பதனையின் கூளபரப் பா யேதான்
கொள்ளுமட்டுந் திரைபோ றுருட்டிக் கொண்டு
திணமாக வெள்ளைருக்கின் நூலச் சுந்தி 168

அஞ்சனமை

சுத்திபதோர் திரியதனை உலக்க லிட்டு
சாகமாக முந்தயால மதனால் வார்த்து
பத்தியாம் காராணைத் தொட்டுக் கில்லே
பத்துகின்ற மையதனை பரண்டிக் கொண்டு
சித்திகள் தெரிசம் சித்திந் தேனும்
அதிமாகச் சாபரையாய்க் கட்டி மாற்ற
சித்தியாம் பதினாறு வயசு சென்ற
செல்வர்க பாலட்டிடும் தொயுந் தூரம் 169

தூரமதில் நாசிகைக்குள் பாதா ளத்தில்
சூட்டிவைத்த தாங்களெல்லா தோண லாகு
மாரமது சுர்கைய லட்டா றுந்தான்
கூட்டாது காணுமடா அதிதமா யத்தான
பாரமது பானபேய்கள் இணங்க ளெல்லா
மாறிவிட மந்திரங்க ளொண்டு வேண்டாம்
சூரத்தையாம் பேய்களுக்கு கருவ கிறாற
சொல்லுகிறேன் காளிதனையால் சுருக்கந் தானே 170

3பத்.சுருக்காக வென்றால் சொல்லக் கேளு
சுருதியால் சகுனதயட தொகுப்பை ஒழிவிடு
யாதுக்காக யுருக்கிறதையும் யெடுத்துக் கொண்டு
யாதுமான தலங்களிலே தீய வேந்து
உறுக்கான பேய்பூதம் ஓடிப் போகும்
உண்மையது சொல்லவட்ட ஆவிடு போக்கு
நருக்காக வாதநாதத ஆருகுள் ளாக
தாரணியால் செய்துகொண்டு தபது பின்னே 171

பின்னையிலே [illegible]... தலங்கள் சொல்வேன்
பாரிலே அளையாதே பாவ்கு கேளு
இன்னியதோர் மதுரைக்கு வடகீழ் மேற்காக
உரைக்கிறேன் நகாமலை ஆசரத் தானம்
நன்னயிலே சாலைமியில் ஊருவே மொன்று
நலமான அறிக்கிடே சாலைதா னொன்று
உன்னயிலே அருவாய ஆரல் பாகு
[illegible] தீர்த்த மென்றே 172

தீர்த்தமென்ற அச்சுனையால் கிடார் மொன்று
செயமான ஆயக்கால் தன்னந் தூங்கும்
நீத்தமென்ற ஆருநாளுக் குள்ளே யப்பா
ஆ. நேரான சித்தாவைப்பா ளுங்கால் மாச்சு
காத்தமென்ற காயசித்தி செய்ய வேண்டில்
காசினியா ளாதயெருந்து சீவது செய்து
வாந்தமென்ற கற்பகுன்று வாளரக் காவும்
சைவயகத்தோர் ஆசைவைத்தால் வாயா தெந்தர 173

வாய்க்க யுன்னுக்குச்சொல்லுகிறேன் மதுரைக்கு மேற்கே
மாமலையொன்று மயிலாடு பொற்றை யென்பார்
பார்க்கயெமா மலையா லிகின்ற தோன்று
பாரப்பா யதிலிறங்கிப் பாரு நீதான்
நாக்கியதோர் ரெண்டாள நிலம் போனாக்
தூங்கவென்ற பாளமது நிறைய வுண்டு
ஆக்கியதோர் பாலத்தை யெடுத்துக் கொண்டு
ஆதாரத்திகை வீராச்சுனைதான் வைத்த வைத்து 174

வைப்பான பாவனா மலைக்கு மேற்கே
மானாக மலையொன்று அதற்குப் பேரு
செப்பான குகையொன்று அதிலே உண்டு
செந்தூரக் காடப்பா சித்தர் வைப்பு
மெய்ப்பான குகைவாசல் நிற்ப தற்கு
அறமொன்று சொல்லுகிறேன் வாகும் பக்கம் கேளு
3 ஆ. தப்பாமலுச் சாடனைஞ் செவந் தேதான்
தயவாய் நாற்றெட்டு உருத்தான் சார்வே 175

சார்வாக செவந்திடத்தான் திறக்கும் பாரு
தயவாக அதினுள்ளே சென்றா யானால்
அருவான கோடிசைப்பல் செந்தூ ரங்கள்
அட்டலோகம் பகுக்கல் வேதை மார்க்கம் மார்க்கம்
பேராக மண்டலங்கள் காயசித்தி மார்க்கம்
மாணியான தனுகாது வயித்தியத்தின் மார்க்க
மார்வான தெவசித்த குளிகை சத்தி
அஷ்டமாம் சித்துமுதல் லாகும் பாரே 176

பாரப்பா யதிலிருக்கும் செந்தூ ரத்தில்
பார்த்துலக்கி வேண்டியதை யெடுத்துக் கொண்டு
சேரப்பா கதவுதனை யடைத்துக் கொண்டு
சொல்லப்பாய் நூத்தெட்டு தம்ப மந்தான்
சீரப்பா கதவுதனை திறக்கப் போகா
அறையாதோர் யென்னமொரு அதிசய மிந்தான்
காரப்பா காலக்காட்டில் மேற்சு தாக
கருமான் யொன்றுமிலையப் சேரனதா மொன்றே 177

ஒன்றான சாலையிலே நின்றதா மொன்று
உதகையெற்ற தயலமது நிறைய நிற்கும்
கன்றான தயலந்நத கல்சந் தன்னில்
ஆ காரப்பா சேர்ந்துகொண்டு கருவை சேர்
நன்றான யிரும்பால்செம்பால் லோக மெட்டில்
நாட்டினார் திங்களது நன்ம தாகம்
மூன்றான செதியது யென்னல் கேளு
உரைக்கிறேன் வெளியாக அறைக்கா றேனே 178

உரைக்கின்றேன் நம்பெருமான் நம்பா கோவ
சித்தரொரு சன்னதிக்கு கிடைக்க தாக
நிறைக்கிறேன் மலையதனில் குடுக்க கல்லு
நிற்கிடோ அதின்படியார் திங்க்க காத
கரைக்காத கல்குளிதான் ஒன்றுக் கல்லே
கனைமெற்ற காச்சுதான் கொடி பூண்டு
திறக்கைறேன் குடிக்கல் செய்து குடி
திறமாக யிருக்கமடா தீர்க்கோண் னாதே

ஒன்றானக் கல்திற்கும் குளிகையைக் கேளு
உற்பனமாம் அயாரவன்ப் பூசித் தேதான்
நன்றான அயாரவன்தன் தியான மோத
நலமான செடிக்கலத் திறந்து போகும்
பன்றான கனத்தை யெடுத்துக் கொண்டு
பாயான செடிதனை படைத்துப் போடு
அண்டான வாயுகந்தான் வைத்த வைப்பு
மேதினியில் நடவாகதை மலையா ளேளே 180

யெருதற்கு யின்னைமாறு குளிகைக் கேளு
36. யயல்பான குமாக்கி மேற்கே யப்பா
உறுவா யுலகந்தோர் மருந்துமாமலை யென்று
குறிந்துவைத்து மருந்துதனை அரிய மாட்டார்
தேறுவாய் மருந்தை அரிவ தற்கு
சேதியொன்று சொல்க்கேளு மேற்கு தாக
யேறுவாய் மலையாத்தி தன்னிலே
மருக்கிடா சாணையொன்று மருக்கும் பாரே 181

பாலபாசாணம்
யருக்கின்ற சாலக்கல்லே பளப்பபா சாணம்
யயல்பான பளிங்குலபோல் கிடைக்கும் பாரு
ஆருகின்ற குளியதனை யெடுத்துக் கொண்டு
அளவான தீயலிட்டு சிவக்கக் காச்சி
பருக்கின்ற வெள்ளாட்டுப் பால்ப் போட்டால்
பாதியது உறாக வெடித்துப் போகும்
இருகண்ட பாசாணம் கெவரி போல் கானும்
கொழுகொட்டைக் கருப்பமால கொன்னா 182

காணுகின்ற பாசாணம் களந்தி வாங்கி
கால்ப்பணமாம் யெத்தொடுவ் கற்ப மாகும்
தோணுகின்ற பாசாணம் கையால் தேர்ந்து
சுகமான காரமட்டு உருக்கி வாங்கி
ஆ. பூணுகின்ற நவலோகந் தன்னில் சூட்டல்
பொன்னாகப் பத்தரையும் பொய்யா தப்பா
தோணுகின்ற வாதநுக்க இகைசொன் னென்று
குகைக்கடைப் பாகத்தில் வாசல் ஒன்று 183

வாசலது காணாமல் அடைத்துப் போட்டார்
மகத்தான சித்தருட மாய்கை மாய்கை
ஆசையென்ற கதவதுதான் திறப்ப தற்கு
உபாயமொன்று சொல்லுகிறேன் புண்மை யாக
காசினியோர் யம்மனையில் யிருந்துக் கொண்டு
கருத்தியே நவகோண வாலை பூசை
செய்வுட நாற்பதுநாள் பூசித் தாக்கால்
விசுவாயன் கிருபையினால் வாசல் காணும் 184

கிருபையினால் வாசலது திறந்து னால்
கேளப்பா யதனுள்ளே நுழைந்தா யானால்
உறுதியுள்ள விதைபோல் வாசலுங் காணு
பெருமக்கத் தொருகினத்தில் தயாவம் நிற்கும்
பொருந்தியன்ற அயக்கல்சந் தன்னில் சேர்ந்து
37.அ. சூரமையென்று சொல்லி பூசித் தேதான்
மறுப்படியும் கதவதனை அடைத்துப் போடு
இந்திருந்து செப்புறை மார்க்கம் கேள 185

மார்க்கமந்த தயவம்வந்த வகைதான் கேளு
மாருதிதான் மருந்துமா மலையற் சென்று
சேர்க்கையுடன் கொண்டுவந் தாரராமா மோனாள்
செத்தவர்கள் தனையெழுப்பும் செய்கை யாலே
போர்க்களத்தில் மடிந்தவர்கள் மாண்ட போது
போகாதே வாலிருபத்தார் அதுமை யாலே
மார்க்கமுள்ள தயவமது கொண்ட பேர்கள்
அவ்வாறந்த சித்தாடா ஆதி யாலே ௫௬

ஆமாந்த தயவத்தைப் பணவடைதான் கொண்டு
ஆதிசதா சிவன்வரைக்கு மருந்தும் பாரு
ஆமாந்த தயவமது அதற்குக் கிட்டும்
குறிதியுள்ள சித்தனென்றா லெங்கும் பாரு
வாமாந்த சாத்திரந்தான் கிடைத்த பேர்கள்
மறுவாரா யல்லவடா மகத்தாகுஞ் சித்தன்
கோமாந்த தாத்தசிவன் சொன்ன மார்க்கம்
சொல்லமாட்டேன் வெட்டவெளி யாகத் தானே ௫௭

வெளியாகத் தோணுதற்கு கருவைக் கேளு
வேதாந்த நூல்களெல்லாம் வரைந்து பாரு
ஆ. ஒளியாத அதனையெல்லாம் தெளிந்தில் போடு
ஆத்துமத்துச் சுத்திசெய்வை யூணப் பாரு
அமரியாடை கற்பமுன்னு வகையகத்தப் பாரு
வாதவந்தை செய்வதற்கு வகையைப் பாரு
தெளிவாக யேறுதற்கு திட்டை பாரு ௫௮
செகசால வித்தையெல்லாம் சேரப் போச்சு

போக்கான சாத்திரங்கள் ஒன்று மல்லை
சூரணத்தி நூல்போலே சொல்லாத் தோற்றும்
நோக்கான கொங்கணர்சொல் கடைகாண் டத்தில்
நூறுக்கங்கள் நேரமதுண்டு கண்டு பாரு
வாக்கான பின்னாலும் மன்றாய்போல் விளக்க
வசமான தொன்று வாங்க உள்ளே
தீர்க்கான தீர்க்கமெல்லாம் சொல்லா விட்டேன்
சோதித்தால் தெளிவுமடா சருக்க மெல்லாம் 189

சருதிகண்டால் சருதிகொண்டு பேர வேறும்
தூரமார்க்க நுங்கின்னுளை கூட்ட லாகா
பருதிகண்ட பனிபோலே வினைகள் நீங்கும்
பாரிலுள்ளோர்க் கின்னாளைப் பகர வேண்டாம்
கருதாமை லின்னாளை யியந்தா யானால்
கியலாத சித்தர்வந்து சகாக்கஞ் செய்வார்
பொருத்தராய் மனதில்வைத்துக் கண்டுக் கொண்டு
உறைத்துங்களை வந்ததாகும் மலையின் மீதே 190

அகமீதான மலைகளிலே பேர ளாலும்
வருதொரு மன்னாளைக் கைகா டாதே
பாதாலுங் சித்தர்வந்து மாற்றிடும் . . . .
சேர்க்கின்ற வின்னாளை யெடுத்துப் பேசு
ஆதிமன் வாய்போற்றி ஆடு கின்ற . . . .
உனக்குத் தானொதிரத் துண்டோ வென்று
ஆதாரமான தொருக்கு முள்ளம் கண்டு
- சிறந்த சித்து - நூலான வாகா 191

வீறான குளிக்கல்லால் மார்க்கங் கேளு
மைந்தனே பிரம்மாவின் சிரசு போல
தூறான அகஸ்மது அனிசவரல் 3 ர.ரேனை . .

. . . .

வீறான வளிங்பதுதான் வரைவான் சாகும்
உதியனே ஆளமது ஊரைவான் டாகும்
பேறான யாறுபாருடம் மூக்கு மாகும்
பொறாதான குளவயத்தான் பேசு றேனே 192

பேசுறேன் பதினாறாங் குலமாம் நிலம்
பொறிதான முகமட்டுமாணி ஊரைவனால் உதி
ஆச்சோனி அம்மையடி அங்கிளைபத் தாகு
மாவாபயரிங் சிவலாங்க மான வாகு
உீசுகுற பாரம்பதுதான் மொளியுங் சாகும்
வேதாந்த நிலமது ஊரைனபத் தொன்று
மீது . . . .
ஆ. மக்கான் யெத்தசியமான பதினாறுக மங்கே 193

அஞ்சாகு மாறாகு மதித மாகு
மணிவாரவரனா யோகதைன்டு மாறாது மாகும்
பஞ்சா.ய ஙா.தாண்டிகவசகுன்டிந் தானே கேளு
பாயாருட செம்பதிகம் பாங்கதிக மாகு
மஞ்சாடி பதினொன்று பதினா றாகு.
மக்கள யாறுபாரு மணந்து கொள்ளு
நெஞ்சாரச் சாத்துகின்ற யோக வெட்டு
நெடுநிந் தொண்டாத்தரல் குலமாம் ளேரை 19

நேரான வீதியால் வாசலே யாகும்
நிட்டைக்கு சுகாசனமும் புலியாசனமு மாகும்
ஊறான ரசலிங்கம் பூசை யாகும்
கொற்றதொரு தங்காரங் கடையம் கையில்
சீறான ருத்திராக்கை என்றும்.. மாலைக்கி
சிகத்திலே கிடையாது சிவசக்தி செயம்
பேரான கைசாந்தா (?)சீ ....
பேசாய கயிலாச வர்க்கந் தோரே 95

வர்க்கத்தி லருகடா சிவயோ கந்தான்
உண்மையுள்ள மெய்ஞான மார்க்கம் ரண்டு
சொர்க்கத்தில் சொர்க்கமென்று பெரு = பெத்த நீதான்
அ தொன்னூலகில் மானிதரோடு உறவு முண்டு
- - - - .என்று கற்கமென்ற கசடற தங்கள்
கையாலே முயற்பதுதான் மெத்த கொஞ்சம்
மார்க்கத்தில் வராதனுள்ள வணங்க வேணும்
வணங்காமல் போனதென்ன அறிந்து கொள்ள 96

அரிவான பேரின்பந் தருந்தா னாகில்
அசமையென்ற தீட்சையத்து யளந்தா னாகில்
குறியான சிவயோகம் குறித்துக் கண்டார்
கோமளையாம் பரப்ரநிறக் குணத்தைக் கண்டார்
மாயாமல் சிவனுடைய வெள்ளைக் கண்டார்
பேரால சிவயோகி யிதுமெய் ஞானி 97
நோயான தீதுக்கெல்லா மரிவே யாகும்
நினைத்து மக்கள்நகு மனதாய்யுள்ந் திருதா

நினைத்திடு றென்றுசொல்லால் நினைக்க மாட்டார்
நீங்களிள் கோடியிலே ஒருவர் . . . . . .
கனைத்திடு றென்றாலும் கனைக்க போகா
கனைதநத பிள்ளைதாரு ராசி சேர்ந்தார்
மனைத்திடு றென்றாலு . . . .
. . . .
உரைத்திடு றென்றசுத்தி உலகிலுள் ளோர்
இகோகோ வெகுகோடி . . . . . களை
198

ஆ: . . . .

கற்பமென்னப் போறனென்பான் வுண்டபென்பான்
சூறுவென் தீட்சையத்தும் பெற்றேனென்பான்
சூரணநூல் பார்த்துத்தான். அளவை யப்பா
தானுவாய் நின்றபரஞ் சோதி காணான்
சதாசிவன் அந்தாப்போல் பூசை செய்வான்
ஆறுவத்தா எனைந்துகேட்ட மடையா பேச்சு
அடுத்துநின்று கேளாதே அகலப் போவே
199

போவென்று சொல்லதுதா னுரைக்க ஸாமத்தா
புகத்வனைய சித்தருட மாமுனி ளோரை
தாவென்று தற்பமடு முலகை மான்பர்
உட்பிறந்த ஞாடமாக குன்றி லேறு
தேடுவன்ற சித்தருடங் சேர்ந்த வேறுங்
செய்யுவார் வேதாந்தந் திறந்து சொல்வார்
அதாவன்று அளவாதே கற்பம் கொள்ளு
அப்பனே யோசமு வண்டாம் . . . . .

அகத்தியர்

பேரென்று சொல்லப் போகில்... ஞானப் பேறு
பேசரிய ஞானந்தம் பெற்ற பேறு
நாரென்ன சூரணநூல் பார்த்த பேறு
40:அ. உண்மை - உரைக்கப் போனேன் பேறு...
வாரென்ற கற்பசித்தி யான பேறு
மகத்தான தீட்சைவாசி யாந்த பேறு
ஊனென்ற அமுர்தமதை யாந்த பேறு
ஓகோகோ கேவலசித்தி உறுதி பெற்றே ௨௦௧

உறுதியா யந்தனக்குள் சுருவே சென்றாற்
உத்தமமா மனமற்றே இறுக்கி மீளும்
பொருதியால் குணமகன்று சாந்த மானார்
சூதோக மாய்கையெல்லாம் ஓட்டு தானார்
சுருதியாய் மனமுருகி நிராசை யானார்
சொல்லொன்றுந் தப்பாது சித்தி யாச்சி
வருதாவா வளைந்தளைந்து ஞானம் பார்த்தால்
வேதாந்த சாரம்போலே வாகுந்து போமே ௨௦௨

பாருந்திறந்து போகின்ற மைங்கனெல்லாம்...
மெய்ஞ்ஞானம் வந்தவர்கள் காணமாட்டார்...
சூழ்ந்திருந்த அண்டமெல்லாம் சோதிச் சால்
சுசிரதவான கோடியிலே சென்று காணும்
வாழ்ந்திருந்த உலகத்தே யருந்தாலு மீதான
மானிடரால் - எல்.லேர்... ... போகா
தாழ்ந்திருந்த தன்மைபெற்ற பெரியோ ரய்யா
தாரணியிலே யருப்பார் பெரியோர் தானே ௨௦௩

ஆ. தானென்ற கலைக்கியான மறந்தா லென்ன
தக்கமோற மாய்கையுத்தால் தவனப் போகு
மானென்ற தீட்சையுத்த மாய்கை போக்கி
மனுருகி சூரணத்தி லம்பு சேர்ந்து
கோனென்ற . . . சிறப்பு . . . யத்தனைய செய்துல்
குவாலயத்தி லறுசமயம் குருடா கெட்டார்
தேனென்ற சிவபூசை சுத்தி பூசை
தொத்தவனே சிவயோகி சித்த னாமே
204

ஆமென்ற சித்தருக்கு யின்றால் வேறு
அப்பனே பூசையாறு நூறும் வேறும்
தாமென்ற தீட்சை யருநூறும் வேறும்
சாதகமாய் சூரணத்தி நூறு வேறு
யேமென்ற வாதத்தி லிருநூறு வேறும்
யியல்பான கொங்கணர் நூறாறு வேறும்
வாமென்ற சாரவுக்கு சட்டை நூதா
வைத்தாரே வெளியான வாதந் தானே
205

வெளியாக சொல்லுவரோ யேதா னாலும்
வேதாந்தி யானக்கா லடக்கம் வேறும்
கெளியாக உலகத்தோர் அறிவைக் சொன்னால்
குருதையவன் கரையோ மாட்டா னப்போ
சனயாக மனத்துள்ளே யடக்க மானால்
சுருதியாய் சித்தனாவான் தெளிவா [illegible] —

10/2/98

இலக்கண [illegible], மொழியியல் [illegible] - [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible]

10/2/98

[illegible] தலைவர்